ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 15.12.2000
COM (2000) 837 τελικό

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Η εφαρμογή της οδηγίας 91/477/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1991, σχετικά με τον έλεγχο της απόκτησης και της κατοχής όπλων

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1. **ΕΙΣΑΓΩΓΗ** 4

2. ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ 5

2.1. Πλαίσιο και στόχοι 5

2.2. Κύριες διατάξεις της οδηγίας 6

2.2.1. Γενικά *6*

2.2.2. Πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και κατάταξη των πυροβόλων όπλων *7*

2.2.3. Δραστηριότητες οπλοπωλών *7*

2.2.4. Απόκτηση και κατοχή πυροβόλων όπλων *7*

2.2.5. Μεταφορά πυροβόλων όπλων εντός της Κοινότητας *8*

2.2.5.1. Μεταφορά πυροβόλων όπλων μεταξύ κρατών μελών (άρθρο 11) 8

2.2.5.2. Κατοχή πυροβόλου όπλου κατά τη διάρκεια ταξιδιού (άρθρο 12) 9

3. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 91/477/ΕΟΚ 9

3.1. Μέσα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο 9

3.2. Επίτευξη των στόχων της οδηγίας εν γένει 10

3.3. Δυνατότητα των κρατών μελών να θεσπίσουν αυστηρότερα μέτρα 11

3.4. Κατάταξη, απόκτηση και κατοχή πυροβόλων όπλων 12

3.5. Μεταφορά βάσει του άρθρου 11 13

3.6. Μεταφορά όπλων κατά τη διάρκεια ταξιδιού 14

3.6.1. Το ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου και η άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 12 (1) *14*

3.6.2. Το ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου και η εξαίρεση που αναφέρεται στο άρθρο 12 (2) *15*

3.6.3. Συμφωνίες αμοιβαίας αναγνώρισης *17*

3.7. Ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών 17

3.8. Έλεγχοι κατοχής όπλων στα εξωτερικά σύνορα 18

3.9. Συμπέρασμα 19

4. ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ 19

4.1. Βελτίωση της λειτουργίας της οδηγίας 19

4.1.1. Ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου *19*

4.1.1.1. Διασφάλιση της συνέπειας του άρθρου 12 (2) 19

4.1.1.2. Πλήρης θέση σε ισχύ του ευρωπαϊκού δελτίου πυροβόλου όπλου 20

4.1.1.3. Προαγωγή της σύναψης συμφωνιών αμοιβαίας αναγνώρισης και των βέλτιστων πρακτικών 20

4.1.1.4. Προσωρινή μεταφορά..... 21

4.1.2. Ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ κρατών μελών..... 21

4.1.3. Κατάταξη των όπλων 22

4.2. Διασαφήνιση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας από ορισμένες απόψεις..... 22

4.2.1. Εξουδετερωμένα πυροβόλα όπλα..... 22

4.2.2. Παλαιά όπλα..... 23

4.3. Συμπεράσματα από το Πρωτόκολλο των Ηνωμένων Εθνών εναντίον της παράνομης κατασκευής και διακίνησης πυροβόλων όπλων 24

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΉΣ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Η εφαρμογή της οδηγίας 91/477/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1991, σχετικά με τον έλεγχο της απόκτησης και της κατοχής όπλων

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

(1) Η οδηγία 91/477/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με το έλεγχο της απόκτησης και της κατοχής όπλων εγκρίθηκε στις 18 Ιουνίου 1991[1]. Το άρθρο 17 της οδηγίας προβλέπει ότι εντός πέντε ετών από την ημερομηνία μεταφοράς της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την κατάσταση που προκύπτει από την εφαρμογή της οδηγίας, συνοδευόμενη, ενδεχομένως, από σχετικές προτάσεις.

(2) Για την κατάρτιση μίας όσο το δυνατόν πιο ολοκληρωμένης έκθεσης, η Επιτροπή χρειάστηκε πρώτα να αναμείνει έως ότου μεταφέρουν όλα τα κράτη μέλη την οδηγία στο εθνικό τους δίκαιο, και ιδιαίτερα η Αυστρία, η Φινλανδία και η Σουηδία, για τις οποίες η Πράξη Προσχώρησης όριζε ως χρονικό όριο τα τέλη του 1997. Μετά τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο όλων των κρατών μελών, η Επιτροπή έπρεπε να αποκτήσει επαρκή εμπειρία από την εφαρμογή της οδηγίας αυτής. Επιπλέον, ορισμένα κράτη μέλη τροποποίησαν τα μέτρα μεταφοράς της οδηγίας που είχαν κοινοποιήσει αρχικά στην Επιτροπή. Κατά τη συνεδρίαση των εθνικών εμπειρογνωμόνων στις 22 Νοεμβρίου 1999 και σε επιστολή της 7ης Ιανουαρίου 2000, η Επιτροπή ζήτησε από τα κράτη μέλη να της διαβιβάσουν την ενημερωμένη νομοθεσία τους σχετικά με τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό τους δίκαιο. Όλα τα κράτη μέλη έχουν διαβιβάσει πλέον στη Επιτροπή την ενημερωμένη νομοθεσία τους.

(3) Μετά τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο όλων των κρατών μελών, η Επιτροπή απέστειλε, τον Μάιο του 1999, ένα ερωτηματολόγιο σχετικά με την εφαρμογή της τόσο στα κράτη μέλη όσο και στα ενδιαφερόμενα μέρη (ευρωπαϊκές και εθνικές ομοσπονδίες κυνηγίου, σκοποβολής και συλλεκτών όπλων, συλλόγους οπλοπωλών και συλλόγους εισαγωγέων και κατασκευαστών πυροβόλων όπλων και πυρομαχικών). Η Επιτροπή έλαβε απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο αυτό από όλα τα κράτη μέλη και από 11 ευρωπαϊκές και εθνικές ομοσπονδίες ή συλλόγους[2]. Τον Φεβρουάριο του 2000, η Επιτροπή απέστειλε ένα συμπληρωματικό ερωτηματολόγιο στα κράτη μέλη, το οποίο αναφερόταν σε ορισμένα ειδικά ζητήματα, όπως το ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου, η εξουδετέρωση όπλων και η μεταφορά πυροβόλων όπλων από και προς τρίτες χώρες. Η Επιτροπή έλαβε απαντήσεις στο συμπληρωματικό ερωτηματολόγιο από όλα τα κράτη μέλη.

---

[1] ΕΕ L 256, 13.9.1991, σ. 51.

[2] Ο κατάλογος των ευρωπαϊκών και εθνικών ομοσπονδιών που απέστειλαν απαντήσεις στην Επιτροπή παρουσιάζεται στο Παράρτημα ΙΙΙ της παρούσας έκθεσης.

(4) Επίσης, η Επιτροπή διοργάνωσε συναντήσεις με ομάδα εμπειρογνωμόνων από τα κράτη μέλη με σκοπό τη συζήτηση, μεταξύ άλλων, των απαντήσεων στα δύο προαναφερόμενα ερωτηματολόγια. Οι συναντήσεις αυτές έλαβαν χώρα στις 22 Νοεμβρίου 1999 και στις 6 Ιουλίου 2000. Η Επιτροπή διοργάνωσε επίσης συνάντηση με τα ενδιαφερόμενα μέρη στις 20 Δεκεμβρίου 1999.

(5) Οι απαντήσεις στα δύο ερωτηματολόγια και η συζήτηση των απαντήσεων αυτών στις συναντήσεις των εμπειρογνωμόνων των κρατών μελών και των ενδιαφερομένων μερών παρείχαν στην Επιτροπή επαρκή πληροφόρηση σχετικά με την κατάσταση που προέκυψε από την εφαρμογή της οδηγίας.

(6) Η παρούσα έκθεση ξεκινά με την παρουσίαση του περιεχομένου και των στόχων της οδηγίας καθώς και των κυριότερων διατάξεών της. (2. Γενικό πλαίσιο). Στη συνέχεια, η έκθεση αξιολογεί την εφαρμογή και τη λειτουργία των κυριότερων διατάξεων της οδηγίας (3. Εφαρμογή και λειτουργία της οδηγίας). Τέλος, το τελευταίο τμήμα της έκθεσης (4. Μελλοντικές εξελίξεις) περιέχει προτάσεις για τη βελτίωση της λειτουργίας της οδηγίας και εξετάζει τους λόγους που επιβάλλουν τον προσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας από ορισμένες απόψεις.

2. ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

2.1. Πλαίσιο και στόχοι

(7) Η οδηγία 91/477/ΕΟΚ της 18ης Ιουνίου 1991 εγκρίθηκε ως συνοδευτικό μέτρο της κατάργησης των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα της Κοινότητας που τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1993. Η κατάργηση των ελέγχων σχετικά με την κατοχή όπλων στα εσωτερικά σύνορα της Κοινότητας κατέστησε απαραίτητη την έγκριση αποτελεσματικών κανόνων που καθιστούν δυνατή τη διεξαγωγή ελέγχων εντός των κρατών μελών. Για τον σκοπό αυτό, η οδηγία περιλαμβάνει κανόνες αφενός σχετικά με την απόκτηση και την κατοχή πυροβόλων όπλων και αφετέρου σχετικά με τη μεταφορά πυροβόλων όπλων μεταξύ κρατών μελών.

(8) Όσον αφορά την απόκτηση και την κατοχή πυροβόλων όπλων, οι νομοθεσίες των κρατών μελών πρέπει να επιβάλουν τουλάχιστον τις απαιτήσεις που ορίζονται στην οδηγία, αλλά τα κράτη μέλη έχουν καταρχήν το δικαίωμα να λαμβάνουν μέτρα αυστηρότερα από αυτά που προβλέπει η οδηγία.

(9) Σχετικά με τη μεταφορά πυροβόλων όπλων, η οδηγία θεσπίζει την αρχή ότι απαγορεύεται η μετακίνηση από ένα κράτος μέλος σε άλλο υπό την κατοχή πυροβόλου όπλου. Παρέκκλιση από αυτή την αρχή είναι δυνατή μόνον όταν ακολουθείται λεπτομερής διαδικασία, η οποία θα επιτρέπει στα κράτη μέλη να πληροφορούνται το γεγονός της εισαγωγής πυροβόλου όπλου στο έδαφός τους. Ωστόσο, θεσπίζονται ελαστικότεροι κανόνες όσον αφορά το κυνήγι και την σκοποβολή ώστε να μην παρεμποδίζεται, πέρα από τον αναγκαίο βαθμό, η ελεύθερη κυκλοφορία των ατόμων. Ειδικά για τον σκοπό αυτό, η οδηγία θέσπισε το ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου, το οποίο είναι ένα έγγραφο που χορηγείται από τις αρχές των κρατών μελών, μετά από αίτησή του, σε πρόσωπο το οποίο καθίσταται νόμιμος

κάτοχος και χρήστης πυροβόλου όπλου *(άρθρο 1(4))*. Η Επιτροπή ενέκρινε σύσταση σχετικά με ένα υπόδειγμα για το ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου[3].

(10) Το κεκτημένο του Σένγκεν[4] περιελάμβανε επίσης ορισμένες διατάξεις σχετικά με τον έλεγχο και την αγορά πυροβόλων όπλων. Με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, το κεκτημένο του Σένγκεν ενσωματώθηκε στην κοινοτική νομοθεσία, γεγονός το οποίο επέφερε σε κάποιο βαθμό επικάλυψη με τις διατάξεις της οδηγίας 91/477/ΕΟΚ. Η απόφαση 1999/436/ΕΚ του Συμβουλίου της 20ης Μαΐου 1999 αποσαφήνισε την κατάσταση ορίζοντας ότι τα άρθρα 77 έως 81 και τα άρθρα 83 έως 90 της σύμβασης εφαρμογής είχαν αντικατασταθεί από την οδηγία 91/477/ΕΟΚ του Συμβουλίου. Έτσι, οι περισσότερες από τις διατάξεις σχετικά με τον έλεγχο και την αγορά πυροβόλων όπλων στο κεκτημένο του Σένγκεν έχουν αντικατασταθεί από τις διατάξεις της οδηγίας[5].

(11) Σε διεθνές επίπεδο, πραγματοποιούνται διαπραγματεύσεις σχετικά με το σχέδιο πρωτοκόλλου εναντίον της παράνομης κατασκευής και διακίνησης πυροβόλων όπλων, στο πλαίσιο της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το διεθνικό οργανωμένο έγκλημα. Αν και οι διατάξεις του πρωτοκόλλου έχουν ως προορισμό κυρίως την καταπολέμηση της παράνομης διακίνησης πυροβόλων όπλων, οι υποχρεώσεις που επιβάλλει είναι γενικής εφαρμογής και επομένως ισχύουν και για το νόμιμο εμπόριο πυροβόλων όπλων. Εφόσον το πρωτόκολλο επηρεάζει το κοινοτικό νομικό πλαίσιο, ένα ειδικό τμήμα της παρούσας έκθεσης ασχολείται ειδικά με αυτό το θέμα[6].

2.2. Κύριες διατάξεις της οδηγίας

2.2.1. Γενικά

(12) Οι διατάξεις της οδηγίας είναι εκ φύσεως σύνθετες και τεχνικού χαρακτήρα, όπως και η νομοθετική τεχνική που χρησιμοποιείται για την παρουσίασή τους. Ο ενλόγω σύνθετος χαρακτήρας οφείλεται στη συμβιβαστική φύση της οδηγίας, η οποία αποσκοπεί στο να συμβιβάσει την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα με την ανάγκη να εξακολουθήσει να υπάρχει, εντός της Κοινότητας, έλεγχος της απόκτησης και της κατοχής πυροβόλων όπλων και της μεταφοράς τους μεταξύ κρατών μελών.

(13) Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η οδηγία καθορίζει ένα ελάχιστο επίπεδο εναρμόνισης, το οποίο δίνει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να λάβουν καταρχήν πιο αυστηρά μέτρα από αυτά που προβλέπει η οδηγία *(άρθρο 3)*.

---

3 Σύσταση 93/216/ΕΟΚ, (ΕΕ L 93, 17.4.1993, σ. 39). Η σύσταση συμπληρώνεται από τη σύσταση 96/129/ΕΟΚ της 12ης Ιανουαρίου 1996 (ΕΕ, L 30, 8.2.1996).

4 Συμφωνίες για τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα που υπέγραψαν ορισμένα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Σένγκεν στις 14 Ιουνίου 1985 και 19 Ιουνίου 1990.

5 Το άρθρο 82 των Συμφωνιών Σένγκεν παρέμεινε σε ισχύ. Περιέχει έναν ορισμό των παλαιών όπλων βάσει μίας ημερομηνίας (1870).

6 Βλ. τμήμα 4.3.

2.2.2. Πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και κατάταξη των πυροβόλων όπλων

(14) Η οδηγία εφαρμόζεται σε όπλα όπως ορίζονται στο Παράρτημα Ι της οδηγίας και, ειδικότερα, θεσπίζει σαφείς κανόνες όσον αφορά τα πυροβόλα όπλα. Τα πυροβόλα όπλα κατατάσσονται στο Παράρτημα Ι σε τέσσερις κατηγορίες, οι οποίες αντιστοιχούν στα διαφορετικά καθεστώτα απόκτησης και κατοχής που προβλέπει η οδηγία:

– Κατηγορία Α: απαγορευμένα πυροβόλα όπλα, όπως τα αυτόματα όπλα και οι εκρηκτικοί στρατιωτικοί μηχανισμοί (βλήματα) και εκτοξευτές,

– Κατηγορία Β: πυροβόλα όπλα για τα οποία απαιτείται άδεια, όπως τα ημιαυτόματα ή επαναληπτικά πυροβόλα όπλα,

– Κατηγορία Γ: πυροβόλα όπλα για τα οποία απαιτείται δήλωση, όπως τα μακρύκαννα επαναληπτικά πυροβόλα όπλα,

– Κατηγορία Δ: λοιπά πυροβόλα όπλα, όπως τα μακρύκαννα λειόκανα πυροβόλα όπλα.

(15) Η οδηγία εφαρμόζεται επίσης και για σημαντικά εξαρτήματα των πυροβόλων όπλων, όπως ο μηχανισμός κλείστρου και η θαλάμη.

(16) Η οδηγία δεν εφαρμόζεται σε ορισμένα αντικείμενα που ανταποκρίνονται στον ορισμό του πυροβόλου όπλου, αλλά τα οποία, παραδείγματος χάρη, χρησιμοποιούνται για να δίνουν σήμα συναγερμού, για βιομηχανικούς ή τεχνικούς σκοπούς ή για σφαγή ζώων. Τα πυροβόλα όπλα που έχουν καταστεί οριστικά ακατάλληλα για χρήση καθώς και τα παλαιά όπλα ή τα σύγχρονα αντίγραφά τους επίσης εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας *(Παράρτημα Ι, τμήμα ΙΙΙ)*. Η οδηγία δεν εφαρμόζεται επίσης όσον αφορά την απόκτηση και κατοχή πυροβόλων όπλων από ορισμένους δημόσιους φορείς, συλλέκτες και πολιτιστικές οργανώσεις, εφόσον η ιδιότητα αυτή αναγνωρίζεται από το κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένοι. Η μεταφορά στρατιωτικών όπλων και πυρομαχικών για εμπορικούς σκοπούς είναι επίσης εκτός πεδίου εφαρμογής της οδηγίας *(άρθρο 2 (2))*.

2.2.3. Δραστηριότητες οπλοπωλών

(17) Η οδηγία θεσπίζει ένα ελάχιστο επίπεδο εναρμόνισης των όρων άσκησης της δραστηριότητας των οπλοπωλών. Για την εν λόγω δραστηριότητα είτε απαιτείται άδεια (κατηγορίες Α και Β) είτε απαιτείται δήλωση (κατηγορίες Γ και Δ) *(άρθρο 4)*.

2.2.4. Απόκτηση και κατοχή πυροβόλων όπλων

(18) Όπως προαναφέρθηκε, η οδηγία θεσπίζει ελάχιστους όρους οι οποίοι πρέπει να πληρούνται για την απόκτηση και κατοχή πυροβόλων όπλων στα κράτη μέλη. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι, παρ'όλα αυτά, η οδηγία δεν θίγει τις εθνικές διατάξεις σχετικά με την οπλοφορία, όπως τους κανόνες που απαγορεύουν την οπλοφορία, σε ορισμένες περιπτώσεις ακόμα και για όπλα που ο φέρων κατέχει νόμιμα. Επίσης, η οδηγία δεν θίγει τους εθνικούς κανόνες σχετικά με το κυνήγι, π.χ. όσον αφορά τις άδειες κυνηγίου ή τις κυνηγετικές περιόδους, ή τους εθνικούς κανόνες σχετικά με τη σκοποβολή, ιδιαίτερα δε το ζήτημα κατά πόσον μπορούν να λαμβάνουν μέρος ανήλικοι σε αυτή τη δραστηριότητα *(άρθρο 2 (1))*.

(19) Η οδηγία θεσπίζει την υποχρέωση για τα κράτη μέλη να απαγορεύουν την απόκτηση και την κατοχή πυροβόλων όπλων της κατηγορίας Α. Ωστόσο, άδειες είναι δυνατόν να χορηγηθούν σε ειδικές περιπτώσεις *(άρθρο 6)*. Όσον αφορά τα πυροβόλα όπλα της κατηγορίας Β, για την απόκτηση και την κατοχή πυροβόλων όπλων αυτής της κατηγορίας στα κράτη μέλη θα απαιτείται τουλάχιστον άδεια *(άρθρο 7)*. Για την κατοχή πυροβόλου όπλου της κατηγορίας Γ θα απαιτείται τουλάχιστον δήλωση στις αρχές του κράτους μέλους όπου κατέχεται το όπλο αυτό *(άρθρο 8)*. Όσον αφορά τα πυροβόλα όπλα της κατηγορίας Δ, δεν είναι απαραίτητο να απαιτείται από τα κράτη μέλη άδεια ή δήλωση για την απόκτηση και την κατοχή τέτοιων όπλων, μολονότι κάτι τέτοιο δεν αναφέρεται ρητά στην οδηγία.

(20) Η οδηγία θεσπίζει επίσης ορισμένους ελάχιστους όρους που πρέπει να πληρούν τα πρόσωπα που αποκτούν πυροβόλο όπλο· οι όροι αυτοί αφορούν την ηλικία, τη διανοητική κατάσταση, κλπ. *(άρθρο 5)*.

(21) Η απόκτηση και η κατοχή πυροβόλων όπλων σε ένα κράτος μέλος από μόνιμο κάτοικο άλλου κράτους μέλους υπόκειται σε ειδικούς όρους στην οδηγία. Σε αυτήν την περίπτωση, το κράτος μέλος του οποίου το πρόσωπο αυτό είναι μόνιμος κάτοικος θα ενημερώνεται σχετικά ή θα απαιτείται η προηγούμενη συναίνεσή του για την απόκτηση ή την κατοχή, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία ανήκει το πυροβόλο όπλο *(άρθρο 7)*. Η οδηγία θεσπίζει επίσης κανόνες όσον αφορά τη διάθεση πυροβόλου όπλου από οπλοπώλη σε πρόσωπο που δεν είναι μόνιμος κάτοικος του οικείου κράτους μέλους *(άρθρο 9)*.

2.2.5. Μεταφορά πυροβόλων όπλων εντός της Κοινότητας

(22) Όπως αναφέρεται ανωτέρω, η μεταφορά πυροβόλου όπλου από ένα κράτος μέλος σε άλλο είναι δυνατή μόνον εφόσον ακολουθούνται οι λεπτομερείς διαδικασίες τις οποίες προβλέπει η οδηγία: είτε η διαδικασία που εφαρμόζεται κατά τη μεταφορά πυροβόλων όπλων ανάμεσα σε κράτη μέλη (άρθρο 11), είτε η διαδικασία που εφαρμόζεται κατά τη μεταφορά πυροβόλων όπλων από μεμονωμένα άτομα κατά τη διάρκεια ταξιδιού (άρθρο 12).

2.2.5.1. Μεταφορά πυροβόλων όπλων μεταξύ κρατών μελών (άρθρο 11)

(23) Η μεταφορά πυροβόλων όπλων από ένα κράτος μέλος σε άλλο βασίζεται στην προηγούμενη χορήγηση αδείας από το κράτος μέλος από το οποίο προέρχονται τα πυροβόλα όπλα. Σε περίπτωση μεταφοράς πυροβόλων όπλων μεταξύ οπλοπωλών, τα κράτη μέλη μπορούν να αντικαταστήσουν αυτό το σύστημα της προηγούμενης έκδοσης αδείας με μια έγκριση με τριετή μέγιστη διάρκεια ισχύος.

(24) Για τη μεταφορά πυροβόλων όπλων μπορεί επίσης να απαιτείται άδεια από το κράτος μέλος προορισμού. Αν ένα κράτος μέλος δεν απαιτεί άδεια για τη μεταφορά ορισμένων ειδών πυροβόλων όπλων στο έδαφός του, θα κοινοποιεί στα άλλα κράτη μέλη έναν κατάλογο των εν λόγω πυροβόλων όπλων.

(25) Τα κράτη μέλη θα διαβιβάζουν όλες τις χρήσιμες πληροφορίες που διαθέτουν σχετικά με τις οριστικές μεταφορές πυροβόλων όπλων στο κράτος μέλος προορισμού της μεταφοράς. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη έπρεπε να ιδρύσουν, το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1993, δίκτυα ανταλλαγής πληροφοριών *(άρθρο 13)*.

2.2.5.2. Κατοχή πυροβόλου όπλου κατά τη διάρκεια ταξιδιού (άρθρο 12)

(26) Για να μπορεί να έχει στην κατοχή του πυροβόλο όπλο κατά τη διάρκεια ταξιδίου, σύμφωνα με το άρθρο 12, ο ταξιδιώτης πρέπει να λάβει άδεια από κάθε κράτος μέλος που επισκέπτεται για να εισέλθει στην χώρα αυτή έχοντας στην κατοχή του πυροβόλο όπλο.

(27) Κατά παρέκκλιση από τη διαδικασία αυτή, οι κυνηγοί, για τις κατηγορίες Γ και Δ, και οι σκοπευτές, για τις κατηγορίες Β, Γ και Δ, μπορούν να φέρουν, χωρίς προηγούμενη άδεια, όπλα αυτών των κατηγοριών κατά τη διάρκεια ταξιδίου υπό τις εξής προϋποθέσεις:

- σκοπός του ταξιδιού να είναι η συμμετοχή σε δραστηριότητες κυνηγίου ή σκοποβολής
- να φέρουν ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου, το οποίο να αναφέρει το συγκεκριμένο όπλο ή όπλα
- να είναι σε θέση να αποδείξουν το λόγο του ταξιδιού, ιδίως με την επίδειξη σχετικής πρόσκλησης

(28) Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι τα κράτη μέλη έχουν μεν το δικαίωμα να υιοθετήσουν αυστηρότερους κανόνες αλλά με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων που παρέχει στους κατοίκους των άλλων κρατών μελών αυτή η παρέκκλιση *(άρθρο 3)*. Ωστόσο, η εν λόγω παρέκκλιση δεν ισχύει για ταξίδια σε κάποιο κράτος μέλος που απαγορεύει ή απαιτεί άδεια για την κατοχή του εν λόγω πυροβόλου όπλου. Σε αυτή την περίπτωση θα γίνεται ρητή μνεία στο ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου.

(29) Τα κράτη μέλη μπορούν, βάσει συμφωνιών αμοιβαίας αναγνώρισης εθνικών εγγράφων, να θεσπίσουν πιο ευέλικτες ρυθμίσεις από αυτές που προβλέπει η οδηγία για τη μετακίνηση με την κατοχή όπλων εντός της επικράτειάς τους κατά τη διάρκεια ταξιδιού.

3. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 91/477/ΕΟΚ

3.1. Μέσα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο

(30) Συμφώνως προς το άρθρο 18 της οδηγίας, η οδηγία όφειλε να μεταφερθεί στην εθνική νομοθεσία των κρατών μελών εγκαίρως ώστε τα προβλεπόμενα από την οδηγία μέτρα να τύχουν εφαρμογής το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 1993. Όσον αφορά την Αυστρία, τη Φινλανδία και τη Σουηδία, ως χρονικό όριο είχε οριστεί από την Πράξη Προσχώρησης το τέλος του 1997.

(31) Σύμφωνα με το άρθρο 18, όλα τα κράτη μέλη κοινοποίησαν στην Επιτροπή τα μέτρα που έλαβαν για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό τους δίκαιο[7].

[7] Το Παράρτημα Ι της παρούσας έκθεσης περιέχει αναφορές στα εθνικά μέτρα μεταφοράς της οδηγίας.

(32) Επίσης, η Επιτροπή έλαβε κοινοποιήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 15(4) σχετικά με τις εθνικές διατάξεις που είναι αυστηρότερες από τους ελάχιστους κανόνες που προβλέπει η οδηγία, και η Επιτροπή διαβίβασε τις πληροφορίες αυτές στα άλλα κράτη μέλη.

(33) Η μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο είχε ως αποτέλεσμα τη θέσπιση εξ ολοκλήρου ή εν μέρει νέων νομοθετικών πράξεων, ανάλογα με την ισχύουσα νομοθεσία. Στην περίπτωση ενός κράτους μέλους (Λουξεμβούργο), η μεταφορά της οδηγίας περιορίστηκε στον καθορισμό της διάρκειας ισχύος του ευρωπαϊκού δελτίου πυροβόλου όπλου.

(34) Μετά την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο, ορισμένα κράτη μέλη τροποποίησαν ή συμπλήρωσαν τη νομοθεσία τους σχετικά με τα πυροβόλα όπλα. Οι τροποποιήσεις αυτές είχαν άμεση σχέση με τη μεταφορά των διατάξεων της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο (π.χ. θέσπιση του ευρωπαϊκού δελτίου πυροβόλου όπλου στη Γαλλία και στην Ιταλία) ή αποσκοπούσαν στο να καταστήσουν αυστηρότερες τις ρυθμίσεις για την απόκτηση και την κατοχή πυροβόλων όπλων. Ορισμένες τροποποιήσεις της νομοθεσίας σχετικά με τα πυροβόλα όπλα δεν είχαν σχέση με το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας (π.χ. ρυθμίσεις σχετικά με την οπλοφορία).

(35) Στα παρακάτω τμήματα της έκθεσης εξετάζονται τα μέτρα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των κρατών μελών ανά θέμα.

3.2. Επίτευξη των στόχων της οδηγίας εν γένει

(36) Όσον αφορά τους στόχους της οδηγίας, οι απαντήσεις που έδωσαν τα κράτη μέλη στο ερωτηματολόγιο δείχνουν ότι τα περισσότερα κράτη μέλη πιστεύουν ότι οι εν λόγω στόχοι έχουν επιτευχθεί. Ορισμένα κράτη μέλη σημείωσαν ότι εφόσον η νομοθεσία σχετικά με την απόκτηση και την κατοχή όπλων στα κράτη μέλη πριν από την έγκριση της οδηγίας ήταν σε μεγάλο βαθμό σύμφωνη με τις απαιτήσεις της οδηγίας, το σημαντικότερο επίτευγμά της αφορά μάλλον τη θέσπιση ρυθμίσεων για τον έλεγχο της μεταφοράς όπλων εντός της Κοινότητας παρά τον έλεγχο της απόκτησης και της κατοχής.

(37) Τέσσερα κράτη μέλη (Βέλγιο, Φινλανδία, Λουξεμβούργο και Σουηδία) πιστεύουν πως οι στόχοι της οδηγίας δεν έχουν επιτευχθεί, αν και αυτά τα κράτη μέλη θεωρούν επίσης ότι η οδηγία αποτελεί γενικά ένα καλό μέσο.

(38) Τα κράτη μέλη κατονόμασαν τα εξής προβλήματα: πρώτον, τις δυσκολίες στην ανταλλαγή πληροφοριών. Ως προβλήματα εντοπίστηκαν επίσης οι διαφορές ή ο σύνθετος χαρακτήρα των εθνικών νομοθεσιών, των διοικητικών μέτρων και των διαδικασιών έκδοσης αδειών, ιδιαίτερα όσον αφορά το ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου, καθώς και οι διαφορές στην κατάταξη των πυροβόλων όπλων. Ένα κράτος μέλος (Βέλγιο) έκρινε ότι λείπουν αποτελεσματικά μέσα ελέγχου των μεταφορών εντός της Κοινότητας. Ορισμένα κράτη μέλη επίσης έκριναν ότι ορισμένες διατάξεις της οδηγίας είναι περίπλοκες και η ερμηνεία τους είναι δύσκολη καθώς και ότι δεν υπάρχει ένα ειδικό φόρουμ παρακολούθησης για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που προκύπτουν από την εφαρμογή της οδηγίας.

(39) Οι απαντήσεις των κρατών μελών στο ερώτημα που αφορούσε τη μη καταχωρημένη απόκτηση και κατοχή όπλων μετά τη θέση σε ισχύ της οδηγίας δεν οδήγησαν σε σημαντικά συμπεράσματα: η Δανία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, η Πορτογαλία και η Σουηδία θεωρούν ότι η κατάσταση παραμένει στάσιμη· το Βέλγιο, η Φινλανδία και οι Κάτω Χώρες θεωρούν ότι η μη καταχωρημένη απόκτηση και κατοχή όπλων αυξάνεται, ενώ η Αυστρία, η Ελλάδα και η Ισπανία θεωρούν ότι έχει μειωθεί. Τέσσερα κράτη μέλη (Γαλλία, Γερμανία, Ιρλανδία και Ηνωμένο Βασίλειο) δεν εξέφρασαν γνώμη λόγω έλλειψης λεπτομερών πληροφοριών. Επιπλέον, ορισμένα κράτη μέλη επεσήμαναν ότι οι απαντήσεις τους ήταν βασισμένες σε εκτιμήσεις, καθώς δεν υπήρχαν στατιστικά στοιχεία. Το γεγονός αυτό ερμηνεύει, τουλάχιστον εν μέρει, τη διάσταση απόψεων μεταξύ των κρατών μελών.

(40) Τα ενδιαφερόμενα μέρη, σε γενικές γραμμές, είναι ικανοποιημένα με τα μέσα της οδηγίας και με τη λειτουργία της. Ωστόσο, έχουν εκφράσει τη δυσαρέσκειά τους για το γεγονός ότι η οδηγία δεν εφαρμόζεται ορθά από τα κράτη μέλη, ιδιαίτερα όσον αφορά το ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου. Για τον λόγο αυτό, οι περισσότερες εθνικές και διεθνείς ομοσπονδίες θεωρούν ότι οι στόχοι της οδηγίας δεν έχουν επιτευχθεί ή ότι έχουν επιτευχθεί μόνο εν μέρει. Κατονομάζουν ως προβλήματα τις διαφορές στις νομοθεσίες των κρατών μελών, την τάση εφαρμογής αυστηρότερων μέτρων, καθώς και ελλείψεις στη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών. Τα ενδιαφερόμενα μέρη σημειώνουν ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων εμποδίζεται ακόμα και όταν κατέχουν το ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου, διότι υποβάλλονται σε υπερβολικούς ελέγχους από τα κράτη μέλη.

(41) Η Επιτροπή έλαβε σημαντικό αριθμό ερωτήσεων από το Κοινοβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας. Επίσης έλαβε δύο καταγγελίες σχετικά με το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Από τις ενλόγω ερωτήσεις και καταγγελίες προκύπτει ότι ο πλέον προβληματικός τομέας στην εφαρμογή της οδηγίας είναι η χρήση του ευρωπαϊκού δελτίου πυροβόλου όπλου.

(42) Στη συνέχεια της έκθεσης εξετάζεται η εφαρμογή και η λειτουργία των κυριότερων διατάξεων της οδηγίας, με επικέντρωση στους προαναφερόμενους τομείς που χαρακτηρίστηκαν προβληματικοί.

3.3. Δυνατότητα των κρατών μελών να θεσπίσουν αυστηρότερα μέτρα

(43) Την εποχή της κατάρτισης της οδηγίας, εκτός από τις τεχνικής φύσεως διαφορές υπήρχαν επίσης σημαντικές διαφορές ουσίας στη νομοθεσία των κρατών μελών που ρύθμιζε την κατοχή όπλων. Επομένως, η πλήρης εναρμόνιση στο πεδίο αυτό θα ήταν πολύ δύσκολη και ουτοπική από πολιτική άποψη, ενώ αντιθέτως ήταν περισσότερο ενδεδειγμένο να επιλεγεί ένα ελάχιστο επίπεδο εναρμόνισης και να δοθεί η δυνατότητα στα κράτη μέλη να διατηρήσουν ή να εγκρίνουν αυστηρότερα μέτρα από αυτά που προέβλεπε η οδηγία.

(44) Όλα τα κράτη μέλη υιοθέτησαν αυστηρότερα μέτρα, όπως η απαίτηση αδείας για την άσκηση του επαγγέλματος του οπλοπώλη πυροβόλων όπλων που εμπίπτουν στις κατηγορίες Γ και Δ, η επιβολή στους οπλοπώλες πυροβόλων όπλων της υποχρέωσης να τηρούν αρχεία για περίοδο άνω των 5 ετών ή η καθιέρωση διαδικασιών έκδοσης αδείας για όλα τα πυροβόλα όπλα που εμπίπτουν στις κατηγορίες Γ και Δ ή για ορισμένα πυροβόλα όπλα αυτών των κατηγοριών. Ορισμένα κράτη μέλη έχουν επίσης κατατάξει στην κατηγορία των πυροβόλων όπλων και εκείνα που δεν εμπίπτουν στο

πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, παραδείγματος χάρη τα όπλα που χρησιμοποιούν πεπιεσμένο αέρα (Ιταλία) ή τα εξουδετερωμένα όπλα (Σουηδία).

(45) Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι ενώ τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να λάβουν αυστηρότερα μέτρα, τα μέτρα αυτά πρέπει να σέβονται τους κανόνες της Συνθήκης και, ιδιαίτερα, τους κανόνες σχετικά με την εσωτερική αγορά. Μολονότι το άρθρο 30 της Συνθήκης προβλέπει μια πιθανή παρέκκλιση από την ελεύθερη κυκλοφορία των αγαθών για λόγους δημόσιας ασφάλειας, τα εν λόγω μέτρα πρέπει να είναι αναγκαία και ανάλογα με τον επιδιωκόμενο στόχο.

3.4. Κατάταξη, απόκτηση και κατοχή πυροβόλων όπλων

(46) Όπως προαναφέρθηκε, η οδηγία κατατάσσει τα πυροβόλα όπλα σε τέσσερις κατηγορίες: κατηγορία Α (απαγορευμένα πυροβόλα όπλα), κατηγορία Β (πυροβόλα όπλα για τα οποία απαιτείται άδεια), κατηγορία Γ (πυροβόλα όπλα για τα οποία απαιτείται δήλωση) και κατηγορία Δ (πυροβόλα όπλα τα οποία μπορούν να πωλούνται ελεύθερα στα κράτη μέλη).

(47) Εφόσον τα κράτη μέλη μπορούν, σύμφωνα με το άρθρο 3, να διατηρήσουν την αυστηρότερη νομοθεσία τους, δεν πραγματοποιήθηκε καμιά ουσιαστική εναρμόνιση όσον αφορά την κατάταξη των όπλων. Ορισμένα κράτη μέλη δεν θεώρησαν καν απαραίτητη τη δημιουργία κάποιας συγκεκριμένης κατάταξης στη νομοθεσία τους, εφόσον για όλα τα πυροβόλα όπλα απαιτείται άδεια (ή όλα απαγορεύονται) στη χώρα τους, ενώ άλλα προέβλεψαν αυστηρότερη κατάταξη από εκείνη της οδηγίας. Επιπλέον, ορισμένα κράτη μέλη κατατάσσουν στα πολεμικά όπλα (Βέλγιο, Γαλλία) ή απαγορεύουν (Δανία) ορισμένα όπλα τα οποία στα άλλα κράτη μέλη θεωρούνται κυνηγετικά όπλα.

(48) Όσον αφορά τα <u>όπλα της κατηγορίας Α</u> (πλήρως αυτόματα όπλα, κλπ.) για τα οποία η οδηγία απαιτεί την απαγόρευσή τους, ενώ υπάρχει και η δυνατότητα έκδοσης αδείας σε ειδικές περιπτώσεις, τα όπλα αυτά είτε απαγορεύονται είτε απαιτείται γι'αυτά ειδική άδεια σε όλα τα κράτη μέλη. Στην πράξη, οι άδειες για όπλα της κατηγορίας Α είναι πολύ σπάνιες, ενώ σε ορισμένα κράτη μέλη δεν εκδίδονται καθόλου άδειες για τα ενλόγω όπλα.

(49) Ως παραδείγματα ειδικών περιπτώσεων στις οποίες μπορεί να χορηγηθεί άδεια για όπλα της κατηγορίας Α, τα κράτη μέλη αναφέρουν, στις απαντήσεις τους στο ερωτηματολόγιο, μουσεία ή συλλέκτες, εκθέσεις, ορισμένα επαγγέλματα, εάν το πυροβόλο όπλο είναι απαραίτητο για την άσκηση του επαγγέλματος (επιστημονική έρευνα ή βιομηχανικές δοκιμές) και κινηματογραφιστές. Σε ορισμένα κράτη μέλη (Φινλανδία και Σουηδία) είναι δυνατή η κατοχή όπλων της κατηγορίας από πολίτες στο πλαίσιο των απαιτήσεων της εθνικής άμυνας.

(50) Για την απόκτηση και την κατοχή <u>όπλων της κατηγορίας Β</u> (όπως περίστροφα και πιστόλια) απαιτείται άδεια σε όλα τα κράτη μέλη, όπως επιβάλλει η οδηγία. Σε 6 κράτη μέλη, υπάρχουν ξεχωριστές άδειες για την απόκτηση και για την κατοχή πυροβόλων όπλων της κατηγορίας Β, ενώ σε 9 κράτη μέλη οι άδειες αυτές έχουν ή μπορούν να έχουν τη μορφή ενιαίας διοικητικής απόφασης, όπως προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 3 της οδηγίας.

(51) Στα περισσότερα κράτη μέλη απαιτείται άδεια και για τα πυροβόλα όπλα της κατηγορίας Γ (πυροβόλα όπλα για τα οποία σύμφωνα με την οδηγία απαιτείται δήλωση) και της κατηγορίας Δ (πυροβόλα όπλα τα οποία μπορούν να πωλούνται ελεύθερα σύμφωνα με την οδηγία). Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι σε 11 κράτη μέλη είτε απαιτείται άδεια είτε απαγορεύεται το σύνολο των πυροβόλων όπλων, ενώ μόνο στην Αυστρία, στο Βέλγιο, στη Γαλλία και στην Ελλάδα υπάρχουν κάποια πυροβόλα όπλα που ανήκουν στις κατηγορίες Γ και Δ για τα οποία απαιτείται δήλωση.

(52) Η οδηγία επέφερε σημαντικές αλλαγές στη νομοθεσία στη Γαλλία, στο Βέλγιο και στην Αυστρία όσον αφορά την απόκτηση και την κατοχή μακρύκαννων πυροβόλων όπλων, για τα οποία στο παρελθόν το καθεστώς ήταν πιο ελεύθερο. Ορισμένα πυροβόλα όπλα, ιδιαίτερα δε τα κυνηγετικά τυφέκια, πωλούνταν ελεύθερα πριν την οδηγία.

(53) Σύμφωνα με την οδηγία, τα κράτη μέλη ήταν υποχρεωμένα να προβλέπουν υποχρεωτική δήλωση για τα πυροβόλα όπλα της κατηγορίας Γ τα οποία δεν είχαν δηλωθεί στο παρελθόν εντός προθεσμίας ενός έτους από τη θέση σε ισχύ των εθνικών μέτρων μεταφοράς της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο (άρθρο 8). Στα περισσότερα κράτη μέλη δεν χρειάστηκε να ληφθούν συγκεκριμένα μέτρα, επειδή για τα πυροβόλα όπλα αυτής της κατηγορίας απαιτείτο ήδη δήλωση ή άδεια. Όσον αφορά τα κράτη μέλη όπου δεν ίσχυε κάτι τέτοιο, θεσπίστηκε υποχρέωση δήλωσης των όπλων αυτών στη νομοθεσία της Αυστρίας, της Γαλλίας, της Ελλάδας και της Πορτογαλίας. Στο Βέλγιο, δεν θεσπίστηκε παρόμοια υποχρέωση στη νομοθεσία.

(54) Όσον αφορά τη διάθεση πυροβόλων όπλων σε πρόσωπα που δεν είναι μόνιμοι κάτοικοι του οικείου κράτους μέλους, πολλά κράτη μέλη δεν έχουν σαφείς διατάξεις για το θέμα αυτό. Η Επιτροπή έχει πληροφορηθεί ότι στα κράτη μέλη όπου υπάρχουν πυροβόλα όπλα της κατηγορίας Γ και Δ, οι διατάξεις της οδηγίας όσον αφορά τη διάθεσή τους δεν τηρούνται πάντα. Στην περίπτωση αυτή, δεν θα διαβιβάζονται πάντοτε πληροφορίες σχετικά με τη συναλλαγή. Για το ζήτημα αυτό απαιτείται περαιτέρω έρευνα από την Επιτροπή.

3.5. Μεταφορά βάσει του άρθρου 11

(55) Σύμφωνα με τα ενδιαφερόμενα μέρη, η διαδικασία που προβλέπει η οδηγία για τη μεταφορά μεταξύ κρατών μελών και η οποία βασίζεται στον έλεγχο και στην έκδοση αδείας από το κράτος μέλος από το οποίο προέρχονται τα όπλα, υιοθετήθηκε ταχέως από τα κράτη μέλη στα οποία ίσχυαν συστήματα αδειών εισαγωγής / εξαγωγής. Στα κράτη μέλη στα οποία για την εξαγωγή μακρύκαννων κυνηγετικών πυροβόλων όπλων απαιτείτο μόνο τελωνειακός έλεγχος κατά τη άφιξη, η νέα διαδικασία επέφερε πρόσθετη γραφειοκρατία, κατά την άποψη των ενδιαφερομένων μερών.

(56) Στην πιο απλή περίπτωση, η μεταφορά συνίσταται στη συμπλήρωση μίας δήλωσης μεταφοράς, αντίγραφο της οποίας διαβιβάζεται στις αρμόδιες υπηρεσίες της χώρας προέλευσης και της χώρας προορισμού. Στην περίπτωση αυτή, ο πωλητής διαθέτει άδεια η οποία τον απαλλάσσει από την υποχρέωση να ζητήσει προηγούμενη άδεια (άρθρο 11 (3)), ο δε πελάτης απαλλάσσεται από την προηγούμενη συναίνεση, βάσει του επαγγελματικού του καθεστώτος ή συμφώνως προς τον κατάλογο που προβλέπει το άρθρο 11 (4).

(57) Μεταφορές μεταξύ οπλοπωλών χωρίς προηγούμενη άδεια (άρθρο 11 (3)) προβλέπονται στη νομοθεσία της Γερμανίας (για όπλα της κατηγορίας Β, Γ και Δ), της Αυστρίας (για όπλα όλων των κατηγοριών), της Γαλλίας (κατηγορίες Β, Γ και Δ), της Ισπανίας (κατηγορίες Β, Γ και Δ), του Ηνωμένου Βασιλείου (κατηγορίες Β, Γ και Δ) και της Σουηδίας.

(58) Τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν ενημερώσει την Επιτροπή για ορισμένα ελάσσονος σημασίας προβλήματα σχετικά με τις οριστικές μεταφορές, τα οποία σχετίζονται με την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ κρατών μελών. Τα ενδιαφερόμενα μέρη επισημαίνουν ειδικότερα ότι σε ορισμένα κράτη μέλη η άδεια μεταφοράς εκδίδεται υπό τον όρο έκδοσης αδείας από τις αρχές του κράτους μέλους προορισμού. Ωστόσο, ορισμένα κράτη μέλη δεν εκδίδουν παρόμοιες άδειες διότι θεωρούν ότι αυτή η προϋπόθεση δεν είναι απαραίτητη στη χώρα τους: παραδείγματος χάρη, σε ορισμένα κράτη μέλη (Δανία, Γερμανία) η επαγγελματική ιδιότητα του οπλοπώλη επιτρέπει την αγορά πυροβόλων όπλων σε άλλο κράτος μέλος χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις και, επομένως, οι αρχές στις χώρες αυτές δεν θεωρούν απαραίτητη τη χορήγηση αδείας για κάθε παραγγελία. Ωστόσο, οι εθνικές αρχές στο κράτος μέλος προέλευσης φαίνεται ότι δεν το γνωρίζουν πάντα αυτό.

(59) Η οδηγία βασίζεται, από αυτή την άποψη, στο άρθρο 11(4), σύμφωνα με το οποίο κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στα άλλα κράτη μέλη κατάλογο πυροβόλων όπλων τα οποία μπορούν να μεταφερθούν στο έδαφός του χωρίς προηγούμενη έγκρισή του. Η οδηγία δεν προβλέπει ρητά την απαλλαγή των οπλοπωλών από την προηγούμενη έγκριση λόγω της επαγγελματικής τους ιδιότητας, αλλά δεν μπορεί να θεωρηθεί και ότι απαγορεύει στα κράτη μέλη να δίδουν αυτή τη δυνατότητα. Στην περίπτωση αυτή, ωστόσο, για να λειτουργεί σωστά η οδηγία, πρέπει να ενημερώνονται τα άλλα κράτη μέλη. Τα ενδιαφερόμενα μέρη σημειώνουν ότι εδώ υπάρχει, ως εκ τούτου, ανάγκη καλύτερης συνεργασίας ανάμεσα στα κράτη μέλη, γεγονός το οποίο θα οδηγούσε αυτόματα στην καλύτερη τήρηση των διαδικασιών της οδηγίας.

(60) Τα ενδιαφερόμενα μέρη πιστεύουν ότι, πέρα από αυτά τα ελάσσονος σημασίας προβλήματα, τα οποία τελικά λύνονται με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, η οδηγία λειτουργεί ορθά, και ότι διασφαλίζεται η διαφάνεια και η επίβλεψη της μεταφοράς όπλων, γεγονός πολύ σημαντικό κατά την άποψή τους. Ωστόσο, τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν είναι ικανοποιημένα με το γεγονός ότι η οδηγία δεν έχει μειώσει τον διοικητικό φόρτο που είναι ιδιαίτερα επαχθής για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Τα ενδιαφερόμενα μέρη θα επιθυμούσαν μια κίνηση προς την κατεύθυνση της μείωσης του επιπέδου ελέγχου που ασκείται από την κυβέρνηση στο ενδοκοινοτικό εμπόριο υπέρ της επίβλεψης από τις τοπικές αρχές, οι οποίες συνήθως είναι πιο ευέλικτες, σύμφωνα την εμπειρία που έχουν αποκομίσει τα ενδιαφερόμενα μέρη.

3.6. Μεταφορά όπλων κατά τη διάρκεια ταξιδιού

3.6.1. Το ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου και η άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 12 (1)

(61) Όπως αναφέρεται παραπάνω, για να ταξιδέψει κανείς έχοντας στην κατοχή του πυροβόλο όπλο χρειάζεται, σύμφωνα με το άρθρο 12 (1), άδεια από τα κράτη μέλη που επισκέπτεται. Οι άδειες αυτές θα καταχωρούνται στο ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου.

(62) Ορισμένα κράτη μέλη ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι, ως εκ τούτου, επιθυμούν να τους αποστέλλεται το ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου ώστε να περνούν σε αυτό την άδεια, με τη σφραγίδα της αρμόδιας αρχής. Και τα ίδια τα κράτη μέλη πιστεύουν ότι αυτή η διαδικασία είναι χρονοβόρα και σύνθετη.

3.6.2. Το ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου και η εξαίρεση που αναφέρεται στο άρθρο 12 (2)

(63) Το ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου χρησιμοποιείται τώρα σε όλα τα κράτη μέλη (η Γαλλία το καθιέρωσε το 1998). Τα περισσότερα κράτη μέλη ακολούθησαν τη σύσταση της Επιτροπής σχετικά με το υπόδειγμα του δελτίου. Ο συνήθης χρόνος για την έκδοση δελτίου κυμαίνεται από δύο μέρες έως δύο εβδομάδες.

(64) Το άρθρο 12 (2) δίνει το δικαίωμα στους κυνηγούς και στους σκοπευτές οι οποίοι κατέχουν ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου να ταξιδεύουν καταρχήν σε άλλα κράτη μέλη με σκοπό το κυνήγι ή την σκοποβολή. Η Επιτροπή θεωρεί ότι το δελτίο αυτό καθεαυτό είναι ένας ενδεδειγμένος τρόπος να βρεθεί η χρυσή τομή ανάμεσα στην επιθυμία των κυνηγών και των σκοπευτών να κυκλοφορούν ελεύθερα εντός της Κοινότητας και στην ανάγκη να μην φτάσουμε σε μια κατάσταση όπου η άσκηση αυτής της ελευθερίας θα δημιουργεί προβλήματα ασφάλειας.

(65) Σε ορισμένα κράτη μέλη δεν παρουσιάστηκαν προβλήματα όσον αφορά την κυκλοφορία των κυνηγών και των σκοπευτών: οι κυνηγοί και οι σκοπευτές μπορούν να εισέρχονται στην επικράτειά τους με σκοπό το κυνήγι ή τη σκοποβολή επιδεικνύοντας απλώς και μόνον το ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου και σχετική πρόσκληση χωρίς άλλα έγγραφα ή άδειες. Ωστόσο, σε άλλα κράτη μέλη, χρειάζεται άδεια από τις εθνικές αρχές. Όμως, ορισμένα κράτη μέλη δεν απαιτούν τέτοιες άδειες σε περίπτωση αμοιβαιότητας με το άλλο εν λόγω κράτος μέλος. Ορισμένα κράτη μέλη αναφέρουν στις απαντήσεις τους στο ερωτηματολόγιο ότι ζητούν από τους κυνηγούς ή τους σκοπευτές από άλλα κράτη μέλη συμπληρωματικά έγγραφα εκτός από προσκλήσεις και άδειες κυνηγίου, και επιπλέον το ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου (παραδείγματος χάρη άδεια επισκέπτη στο Ηνωμένο Βασίλειο και στην Ιρλανδία).

(66) Παρόμοιες σωρευτικές απαιτήσεις θέτουν το πρόβλημα της συμβατότητας με τις διατάξεις της οδηγίας, εφόσον το άρθρο 3, αν και θεσπίζει την αρχή ότι τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν αυστηρότερα μέτρα, ορίζει ότι τα μέτρα αυτά δεν επιτρέπεται να θίγουν τα δικαιώματα που παραχωρεί στους κατοίκους των κρατών μελών το άρθρο 12 (2). Ωστόσο, είναι σημαντικό να σημειωθεί, σε αυτό το πλαίσιο, ότι η οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να ζητούν άδειες κυνηγίου, λοιπά έγγραφα που επιβάλλουν φόρο στους κυνηγούς ή έγγραφα που σχετίζονται με τη χρήση όπλων και την οπλοφορία σε ορισμένες περιπτώσεις *(άρθρο 2(1))*.

(67) Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι κάποια άλλα κράτη μέλη (Αυστρία, Γαλλία) έχουν περιορίσει τον αριθμό των όπλων που επιτρέπονται χωρίς εθνικές άδειες σε αυτό το πλαίσιο για πρακτικούς λόγους, με το επιχείρημα ότι θα ήταν πολύ ασυνήθιστο για έναν κυνηγό ή έναν σκοπευτή να έχει μαζί του πολλά πυροβόλα όπλα όταν ταξιδεύει. Ωστόσο, η οδηγία δεν προβλέπει κανέναν περιορισμό στον αριθμό των πυροβόλων όπλων που μπορεί να μεταφέρει ένας κυνηγός ή ένας σκοπευτής στο πλαίσιο της προβλεπόμενης εξαίρεσης, ενώ ο περιορισμός του αριθμού των πυροβόλων όπλων μπορεί ενδεχομένως να αποτελέσει σοβαρό πρόβλημα, ιδιαίτερα για σκοπευτές οι

οποίοι έχουν ανάγκη να μεταφέρουν πολλά πυροβόλα όπλα για να λάβουν μέρος σε διαγωνισμούς.

(68) Επίσης, όπως φαίνεται, ορισμένα κράτη μέλη, σε αυτό το πλαίσιο, έχουν θεσπίσει ορισμένα είδη ελέγχων οι οποίοι εφαρμόζονται σε κατόχους του ευρωπαϊκού δελτίου πυροβόλου όπλου όταν περνούν τα σύνορα αυτών των κρατών μελών. Οι έλεγχοι αυτοί χρήζουν περαιτέρω ερευνών από την Επιτροπή.

(69) Εν πάση περιπτώσει, η δεύτερη υποπαράγραφος του άρθρου 12 (2) περιορίζει την εξαίρεση για τους κυνηγούς και τους σκοπευτές στη μεταφορά όπλων στα κράτη μέλη που δεν απαγορεύουν τα εν λόγω όπλα ή δεν απαιτούν άδεια για αυτά.

(70) Στην πράξη, ωστόσο, ορισμένα κράτη μέλη στα οποία απαιτείται άδεια για τα εν λόγω όπλα, επιτρέπουν σε κυνηγούς και σκοπευτές να ταξιδεύουν στην επικράτειά τους αν είναι κάτοχοι ευρωπαϊκού δελτίου πυροβόλου όπλου υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 12 (2) (όπως παραδείγματος χάρη η Φινλανδία), υπό τον όρο τα πυροβόλα όπλα αυτά να μην είναι απαγορευμένα. Η Επιτροπή θεωρεί ότι αυτή η ευελιξία συμβαδίζει με το πνεύμα της οδηγίας.

(71) Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να σημειωθεί ότι, στην τροποποιημένη πρόταση οδηγίας της, η Επιτροπή πρότεινε η παρέκκλιση για τους κυνηγούς και τους σκοπευτές να μην εφαρμόζεται αν το κράτος μέλος απαγορεύει τα εν λόγω όπλα. Μόλις σε αυτό το στάδιο των διαπραγματεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο προστέθηκε στο εδάφιο ότι η παρέκκλιση δεν θα εφαρμόζεται ούτε και όταν στο κράτος μέλος απαιτείται άδεια για τα εν λόγω πυροβόλα όπλα.

(72) Εφόσον αυτός ο περιορισμός των δικαιωμάτων των κυνηγών και των σκοπευτών βάσει της οδηγίας κατέστησε το εν λόγω άρθρο διφορούμενο, προστέθηκε μια περαιτέρω διάταξη στο άρθρο, με την οποία ζητείται από την Επιτροπή να εξετάσει σε συνεννόηση με τα κράτη μέλη τις επιπτώσεις της διάταξης, ιδιαίτερα στη δημόσια τάξη και στη δημόσια ασφάλεια. Η Επιτροπή, επομένως, ρώτησε τα κράτη μέλη εάν παρουσιάστηκαν κάποια συγκεκριμένα προβλήματα ασφαλείας σε περιπτώσεις κυνηγών ή σκοπευτών από άλλα κράτη μέλη. Στις απαντήσεις τους, όλα τα κράτη μέλη δήλωσαν ότι δεν είχαν παρουσιαστεί παρόμοια προβλήματα. Αυτό παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα κράτη μέλη εκείνα που επιτρέπουν στους κυνηγούς και τους σκοπευτές να εισέρχονται στην επικράτειά τους έχοντας στην κατοχή τους ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου και σχετική πρόσκληση, χωρίς να ζητούν επιπλέον έγγραφα.

(73) Η Επιτροπή θα ήθελε να τονίσει ότι η παρέκκλιση στο άρθρο 12 (2) για τους κυνηγούς και τους σκοπευτές δεν περιορίζεται μόνο σε περιπτώσεις οργανωμένης κυνηγετικής εκδήλωσης για την οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει πρόσκληση. Η παρέκκλιση αυτή μπορεί επίσης να καλύπτει περιπτώσεις κατά τις οποίες το εν λόγω πρόσωπο μπορεί να αιτιολογήσει με άλλο τρόπο τους λόγους του ταξιδιού του (παραδείγματος χάρη εάν είναι κάτοχος περιοχής κυνηγίου σε άλλο κράτος μέλος). Όπως φαίνεται, ορισμένα τουλάχιστον κράτη μέλη δέχονται κυνηγούς και σκοπευτές στην επικράτειά τους σε παρόμοιες περιπτώσεις.

3.6.3. Συμφωνίες αμοιβαίας αναγνώρισης

(74) Όσον αφορά τη διάταξη της οδηγίας για τη σύναψη συμφωνιών αμοιβαίας αναγνώρισης των εθνικών εγγράφων για διαδικασίες περισσότερο ευέλικτες από εκείνες που προβλέπονται στο άρθρο 12, λίγα μόνον κράτη μέλη δηλώνουν ότι έχουν προχωρήσει στη σύναψη παρόμοιων συμφωνιών. Ωστόσο, η διάταξη αυτή έδωσε τη δυνατότητα σε ορισμένα κράτη μέλη να καταστήσουν λιγότερο αυστηρούς τους ισχύοντες σε αυτά κανόνες για τους κυνηγούς και τους σκοπευτές όσον αφορά κάποια άλλα κράτη μέλη. Μερικές φορές, αυτές οι ρυθμίσεις θεσπίστηκαν σε περιφερειακό επίπεδο.

(75) Παράδειγμα τέτοιων συμφωνιών στην πράξη είναι οι σκανδιναβικές χώρες όπου οι κυνηγοί και οι σκοπευτές από τις άλλες σκανδιναβικές χώρες μπορούν να ταξιδεύουν ελεύθερα χρησιμοποιώντας τις εθνικές άδειες που διαθέτουν, χωρίς να χρειάζεται να έχουν ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου. Οι ρυθμίσεις αυτές συμφωνήθηκαν στα πλαίσια της μακρόχρονης σκανδιναβικής συνεργασίας σε νομοθετικά θέματα, η οποία χρονολογείται πριν από την προσχώρησή τους στην Κοινότητα.

* * *

(76) Ένα περαιτέρω πρόβλημα που αφορά τη λειτουργία του ευρωπαϊκού δελτίου πυροβόλου όπλου και τις διάφορες μνείες που πρέπει να αναγράφονται στο δελτίο σχετίζεται με την ανταλλαγή πληροφοριών και αυτό θα εξεταστεί στο τμήμα που ακολουθεί.

3.7. Ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών

(77) Η οδηγία περιλαμβάνει πολυάριθμες διατάξεις οι οποίες επιβάλλουν στα κράτη μέλη να ανταλλάσσουν πληροφορίες *(άρθρα 8 (3), 13, 7 (2), 8 (2))* ή να κοινοποιούν πληροφορίες μέσω της Επιτροπής *(άρθρο 15 (4))*.

(78) Η πλειοψηφία των κρατών μελών θεωρεί ότι η ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις οριστικές μεταφορές *(άρθρο 13)* είναι ικανοποιητική, αν και επισημαίνουν ότι η εν λόγω ανταλλαγή ενίοτε αφορά μόνο μια ομάδα κρατών μελών ή ότι ενίοτε τα έντυπα δεν συμπληρώνονται σωστά. Ορισμένα κράτη μέλη πιστεύουν ότι η ανταλλαγή δεν είναι ικανοποιητική και ότι οι πληροφορίες δεν λαμβάνονται πάντα ή είναι ελλιπείς. Πολλά κράτη μέλη επισημαίνουν ότι η ανταλλαγή πληροφοριών λειτουργεί καλά με κάποιες χώρες αλλά όχι με κάποιες άλλες.

(79) Προβλήματα φαίνεται ότι προκαλεί το γεγονός ότι δεν υπάρχει δίκτυο για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ όλων των κρατών μελών. Το άρθρο 13 προβλέπει τη δημιουργία δικτύων πληροφοριών ανάλογα με το περιεχόμενο των πληροφοριών που ανταλλάσσονται[8].

(80) Όπως αναφέρεται παραπάνω[9], τα ενδιαφερόμενα μέρη δήλωσαν ότι υπάρχουν κάποια προβλήματα στην ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά τις μεταφορές μεταξύ οπλοπωλών.

---

[8] Το παράρτημα ΙΙ της παρούσας έκθεσης περιέχει κατάλογο των αρμοδίων εθνικών αρχών για την εφαρμογή του άρθρου 13 (3).

[9] Βλ. τμήμα 3.5.

(81) Το άρθρο 8 (3) περιέχει κανόνες σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών για τα πυροβόλα όπλα που είναι απαγορευμένα ή για τα οποία απαιτείται άδεια σε ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος. Τα κράτη μέλη τα οποία έχουν απαγορεύσει τα όπλα των κατηγοριών Β, Γ ή Δ ή τα υποβάλλουν σε άδεια πρέπει, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, να ενημερώσουν τα άλλα κράτη μέλη, τα οποία αναγράφουν σχετική ρητή μνεία επί του ευρωπαϊκού δελτίου πυροβόλου όπλου. Στην πράξη, οι απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο δείχνουν ότι τα κράτη μέλη δεν έλαβαν σε όλες τις περιπτώσεις παρόμοιους καταλόγους, τουλάχιστον όχι απ'όλα τα άλλα κράτη μέλη.

(82) Κατά συνέπεια, παρουσιάστηκαν προβλήματα και όσον αφορά την αναφορά των απαγορευμένων πυροβόλων όπλων ή των πυροβόλων όπλων για τα οποία απαιτείται άδεια στο ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου. Επιπλέον, ορισμένα κράτη μέλη πιστεύουν ότι το σύστημα αυτό είναι υπερβολικά περίπλοκο ή φοβούνται ότι η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους μπορεί να έχει αλλάξει εν τω μεταξύ.

(83) Είναι προφανές ότι η κατάσταση αυτή δεν είναι ικανοποιητική. Οι μνείες αυτές υπάρχουν για να ενημερώνεται ο κυνηγός ή ο σκοπευτής για τυχόν περιορισμούς της ελευθερίας του να ταξιδεύει σε άλλο κράτος μέλος κάνοντας χρήση ευρωπαϊκού δελτίου πυροβόλου όπλου. Απουσία παρόμοιων αναφορών, παρατηρήθηκε το φαινόμενο κατάσχεσης στα σύνορα του όπλου κυνηγών ή σκοπευτών – οι οποίοι ενεργούσαν καλή τη πίστει – το οποίο αναφερόταν στο ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου. Σε ορισμένα κράτη μέλη συνέβη ακόμα να επωμιστεί ο κυνηγός ή ο σκοπευτής το βάρος της απόδειξης ότι τα εν λόγω πυροβόλα όπλα δεν απαγορεύονται ή ότι δεν απαιτείται γι' αυτά άδεια στο κράτος μέλος προορισμού – κάτι το οποίο δεν ήταν μέσα στους σκοπούς της οδηγίας.

(84) Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι πολλά κράτη μέλη δεν περιλαμβάνουν διατάξεις για την ανταλλαγή πληροφοριών στη νομοθεσία την οποία κοινοποίησαν στην Επιτροπή.

3.8. Έλεγχοι κατοχής όπλων στα εξωτερικά σύνορα

(85) Οι διαδικασίες τις οποίες θεσπίζει η οδηγία για τη μεταφορά πυροβόλων όπλων ισχύουν μόνο για τη μεταφορά μεταξύ κρατών μελών. Όσον αφορά τις μεταφορές από και προς τρίτες χώρες, η οδηγία περιορίζεται στο να εκθέτει τις λογικές συνέπειες της κατάργησης των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα στην Κοινότητα, παραδείγματος χάρη τα κράτη μέλη ενισχύουν τους ελέγχους κατοχής όπλων στα εξωτερικά σύνορα της Κοινότητας *(άρθρο 15)*.

(86) Σε γενικές γραμμές, τα κράτη μέλη δεν εξέφρασαν την επιθυμία να συμπληρωθεί το άρθρο αυτό ούτως ώστε να ορίζει μια ειδική διάταξη η οποία να περιλαμβάνει τις διαδικασίες για τον έλεγχο των μεταφορών όπλων από και προς τρίτες χώρες. Ωστόσο, ορισμένα κράτη μέλη (ιδιαίτερα η Γερμανία) έχουν τη γνώμη ότι είναι αναγκαίο να θεσπιστούν διαδικασίες για τον ομοιόμορφο έλεγχο όπλων στα εξωτερικά σύνορα. Αυτές οι απόψεις που διατυπώθηκαν δεν προδικάζουν το αποτέλεσμα των τρεχουσών διαπραγματεύσεων σχετικά με το σχέδιο Πρωτοκόλλου των Ηνωμένων Εθνών εναντίον της παράνομης κατασκευής και διακίνησης πυροβόλων όπλων (τμήμα 4.3).

3.9. Συμπέρασμα

(87) Συνολικά, η οδηγία έχει μεταφερθεί σωστά στο εθνικό δίκαιο των κρατών μελών και οι διατάξεις της λειτουργούν στην πράξη. Ωστόσο, όπως επισημαίνεται στο προηγούμενο τμήμα, φαίνεται ότι υπάρχουν παραλείψεις και περιπτώσεις λανθασμένης μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο όσον αφορά ορισμένες πτυχές.

(88) Σύμφωνα με τις πληροφορίες που απέστειλαν τα ενδιαφερόμενα μέρη, τα προβλήματα στην εφαρμογή της οδηγίας φαίνεται ότι έχουν να κάνουν περισσότερο με τη συμπεριφορά των εθνικών αρχών παρά με τις διατάξεις της οδηγίας. Η Επιτροπή, επομένως, θα κινήσει διαδικασίες επί παραβάσει στις περιπτώσεις όπου θεωρεί ότι είναι απαραίτητες για την ορθή εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας.

4. ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

(89) Η οδηγία είναι καρπός συμβιβασμού μετά από αρκετά χρόνια διαπραγματεύσεων. Σε γενικές γραμμές, τα κράτη μέλη και τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι ικανοποιημένα με τα μέσα της οδηγίας και επομένως δεν θα ήθελαν να δουν να διαταράσσεται η ισορροπία που έχει επιτύχει η οδηγία από σημαντικές τροποποιήσεις στο πλαίσιό της. Επομένως, η τροποποίηση της οδηγίας θα συνίσταται περισσότερο στην αποσαφήνιση της σημερινής διατύπωσης των κυριότερων διατάξεών της παρά σε ουσιαστικές αλλαγές, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η οδηγία εφαρμόζεται ομοιόμορφα σε ολόκληρη την Κοινότητα.

4.1. Βελτίωση της λειτουργίας της οδηγίας

(90) Τα σημαντικότερα ζητήματα από αυτή την άποψη είναι η βελτίωση της λειτουργίας του ευρωπαϊκού δελτίου πυροβόλου όπλου και η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών.

4.1.1. Ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου

(91) Σε γενικές γραμμές, φαίνεται ότι χρειάζεται να γίνει πιο σαφής η διάκριση μεταξύ των πυροβόλων όπλων γενικά και των πυροβόλων όπλων που χρησιμοποιούνται για σκοποβολή και για κυνήγι, τα οποία είναι δυνατόν να καλύπτονται από πιο ευέλικτους κανόνες. Προκειμένου να βελτιώσει τη λειτουργία του ευρωπαϊκού δελτίου πυροβόλου όπλου, η Επιτροπή προτίθεται να προτείνει ορισμένες συγκεκριμένες δράσεις και μία τροποποίηση του άρθρου 12.

4.1.1.1. Διασφάλιση της συνέπειας του άρθρου 12 (2)

(92) Το άρθρο 12 (2), το οποίο είναι προϊόν συμβιβασμού, περιλαμβάνει, στην παρούσα μορφή του, ορισμένες αντιφάσεις και διφορούμενες εκφράσεις. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 12 (2), το οποίο, προβλέποντας ότι η παρέκκλιση για τους κυνηγούς και τους σκοπευτές δεν ισχύει για ταξίδια στις χώρες που απαγορεύουν τα εν λόγω πυροβόλα όπλα ή προϋποθέτουν προηγούμενη άδεια, στην πραγματικότητα ακυρώνει τα αποτελέσματα της παρέκκλισης που εκχωρείται στους κυνηγούς και τους σκοπευτές.

(93) Η Επιτροπή θεωρεί ότι το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 12 (2) θα μπορούσε να τροποποιηθεί ούτως ώστε να περιορίζεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα πυροβόλα όπλα είναι απαγορευμένα στο κράτος μέλος προορισμού, όπως είχε προτείνει αρχικά η Επιτροπή.

4.1.1.2. Πλήρης θέση σε ισχύ του ευρωπαϊκού δελτίου πυροβόλου όπλου

(94) Όσον αφορά τη διοικητική διαδικασία που εφαρμόζεται στους κατόχους του ευρωπαϊκού δελτίου πυροβόλου όπλου, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν διαδικασίες οι οποίες να είναι περισσότερο σύμφωνες με τους στόχους του δελτίου. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τις διάφορες μνείες οι οποίες καταχωρούνται στο ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι περιλαμβάνονται όλες οι μνείες που είναι απαραίτητες για τη λειτουργία του δελτίου, ιδιαίτερα εκείνες που προβλέπονται στο άρθρο 8 (3), είναι απαραίτητο να βελτιωθεί η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών[10].

(95) Χάριν απλότητας και για να μην χρειάζεται να αποστέλλεται εκ των προτέρων το δελτίο στα κράτη μέλη που πρόκειται να επισκεφθεί ο ταξιδιώτης, η Επιτροπή θεωρεί ότι όλες οι απαραίτητες μνείες πρέπει να καταχωρούνται στο δελτίο από το κράτος μέλος που το εκδίδει. Αυτό θα ήταν ιδιαίτερα ευεργετικό για τα ταξίδια βάσει του άρθρου 12 (1), ούτως ώστε οι αναφορές των αδειών που χρειάζονται για να ταξιδέψει κανείς σε άλλο κράτος μέλος να μην χρειάζεται να καταχωρούνται στο δελτίο από τις αρχές του κράτους μέλους που χορηγεί την άδεια αλλά από το κράτος μέλος που εκδίδει το δελτίο.

(96) Η πλειοψηφία των κρατών μελών είναι υπέρ του να διασφαλιστεί ότι το ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου θα είναι το μοναδικό δελτίο για την Ευρώπη, όσον αφορά την κατοχή πυροβόλων όπλων κατά τη διάρκεια ταξιδιού και ιδιαίτερα όσον αφορά τους κυνηγούς και τους σκοπευτές. Ωστόσο, ορισμένα κράτη μέλη έχουν τη γνώμη ότι πρέπει να πληρούνται προηγουμένως ορισμένοι όροι, π.χ. η απαιτούμενη άδεια να λαμβάνεται με τυποποιημένο τρόπο αλλά παρ'όλα αυτά με τρόπο ο οποίος θα παρέχει ένα υψηλό επίπεδο ασφάλειας, οι κανόνες να εφαρμόζονται με πιο εναρμονισμένο τρόπο, ενώ οι σχετικές κατηγορίες να είναι εναρμονισμένες. Ορισμένα κράτη μέλη δεν τάσσονται υπέρ αυτής της άποψης και θέλουν να διατηρήσουν το δικαίωμα να ζητούν και άλλα έγγραφα.

4.1.1.3. Προαγωγή της σύναψης συμφωνιών αμοιβαίας αναγνώρισης και των βέλτιστων πρακτικών

(97) Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι συμφωνίες αμοιβαίας αναγνώρισης των εθνικών εγγράφων που καθιστούν ακόμα πιο ευέλικτες τις ρυθμίσεις ή άλλες βέλτιστες πρακτικές μπορούν να διευκολύνουν την κυκλοφορία κυνηγών και σκοπευτών μεταξύ των κρατών μελών.

(98) Αυτές οι συμφωνίες ή οι βέλτιστες πρακτικές δεν πρέπει ωστόσο να επιφέρουν διακρίσεις, υπό την έννοια ότι πρέπει να είναι ανοικτές σε όλα τα κράτη μέλη που πληρούν τα σχετικά αντικειμενικά κριτήρια. Επομένως, απαιτείται περισσότερη διαφάνεια και οι συμφωνίες αυτές πρέπει να καταστούν γνωστές στα άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή.

---

[10] Βλ. τμήμα 4.1.2.

4.1.1.4. Προσωρινή μεταφορά

(99) Η οδηγία δεν αναφέρεται ρητά στο πρόβλημα της προσωρινής μεταφοράς όπλων για επισκευές. Η Επιτροπή θεωρεί ότι πέρα από τη διαδικασία του άρθρου 11, η οποία εφαρμόζεται στη μεταφορά μεταξύ οπλοπωλών, η διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 12 (1) της οδηγίας προσφέρει σε ιδιώτες τη δυνατότητα να ζητήσουν τις υπηρεσίες μιας επιχείρησης που έχει την έδρα της σε άλλο κράτος μέλος σε αυτό το πλαίσιο, παραδείγματος χάρη υποβάλλοντας αίτηση για άδεια στο κράτος μέλος όπου ο ιδιώτης σκοπεύει να επισκευάσει το πυροβόλο όπλο. Η ίδια δυνατότητα ισχύει και για μεταφορές για εκθέσεις. Φαίνεται ότι οι δυνατότητες που παρέχει η διαδικασία αυτή δεν έχουν παρ'όλα αυτά χρησιμοποιηθεί σε μεγάλη έκταση και, επομένως, αυτό πρέπει να το λάβουμε υπόψη για το μέλλον.

4.1.2. Ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ κρατών μελών

(100) Όπως προκύπτει από την ανάλυση της εφαρμογής της οδηγίας που παρουσιάζεται ανωτέρω, είναι απαραίτητο να συντονιστούν καλύτερα οι προσπάθειες προς αυτήν την κατεύθυνση και να διαρθρωθούν καλύτερα οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται. Η οδηγία ορίζει τα δίκτυα πληροφοριών που πρέπει να δημιουργηθούν για την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις οριστικές μεταφορές όπλων (άρθρο 13), αλλά η οδηγία δεν προσδιορίζει περαιτέρω ποια μορφή πρέπει να λάβει η ανταλλαγή πληροφοριών.

(101) Προκειμένου να διευκολύνει τη δημιουργία των δικτύων για την ανταλλαγή πληροφοριών, η Επιτροπή πρότεινε στο πλαίσιο της ομάδας εθνικών εμπειρογνωμόνων μία σειρά τύπων οι οποίοι μπορούν να χρησιμοποιούνται από τις διοικήσεις των κρατών μελών στις διάφορες περιπτώσεις ανταλλαγής πληροφοριών. Οι τύποι αυτοί έχουν να κάνουν με τη νομοθεσία των κρατών μελών στον τομέα των πυροβόλων όπλων, με τις πληροφορίες σχετικά με την απόκτηση και την κατοχή πυροβόλων όπλων από πρόσωπα που δεν είναι μόνιμοι κάτοικοι του οικείου κράτους μέλους και με τις μεταφορές πυροβόλων όπλων. Οι τύποι αυτοί, οι οποίοι δεν έχουν εγκριθεί σε επίπεδο Κοινότητας αλλά ορισμένοι από τους οποίους έχουν γίνει δεκτοί από ορισμένα κράτη μέλη στην εθνική τους νομοθεσία, θα μπορούσαν να αποτελέσουν μια βάση για τις μελλοντικές προσπάθειες ανάπτυξης της ανταλλαγής πληροφοριών.

(102) Προκειμένου να βελτιώσει την ανταλλαγή των πληροφοριών και τη διάρθρωσή τους, η Επιτροπή προτίθεται να δημιουργήσει ένα πιο αποτελεσματικό φόρουμ συζήτησης, με τη μορφή <u>ομάδας επαφών,</u> η οποία θα ενεργεί ως φόρουμ συντονισμού για την εφαρμογή και την επιβολή της οδηγίας. Ειδικότερα, η εν λόγω ομάδα θα αποτελεί ένα κατάλληλο φόρουμ για τη συζήτηση συγκεκριμένων προτάσεων για καλύτερη ανταλλαγή πληροφοριών, με στόχο την επίλυση των πρακτικών προβλημάτων που παρουσιάζονται ανωτέρω όσον αφορά τη λειτουργία του ευρωπαϊκού δελτίου πυροβόλου όπλου και τις μεταφορές μεταξύ οπλοπωλών. Σε αυτές τις συγκεκριμένες προτάσεις θα μπορούσε να περιλαμβάνεται η δημιουργία εργαλείων για την ανταλλαγή πληροφοριών, όπως βάσεις δεδομένων ή ιστοσελίδες στο διαδίκτυο.

(103) Πέρα από την ανάπτυξη της ανταλλαγής πληροφοριών, η ομάδα επαφών θα αποτελεί επίσης ένα κατάλληλο φόρουμ για την προαγωγή της εφαρμογής των βέλτιστων πρακτικών[11] όσον αφορά τους κυνηγούς και τους σκοπευτές καθώς και για τη βελτίωση της κατάταξης των όπλων[12].

4.1.3. Κατάταξη των όπλων

(104) Σε γενικές γραμμές, δεν φαίνεται να υπάρχουν ιδιαίτερα προβλήματα με την κατάταξη που θεσπίζει η οδηγία. Τα ενδιαφερόμενα μέρη ανέφεραν ότι οι αυστηρές ρυθμίσεις μερικών κρατών μελών και εκείνες που βασίζονται στα πρότυπα που υπάρχουν στην οδηγία, απ' ό,τι φαίνεται, συνήθως λειτουργούν παράλληλα με ικανοποιητικό τρόπο.

(105) Ωστόσο, η κατάσταση είναι διαφορετική όσον αφορά τα κυνηγετικά πυροβόλα όπλα και τα πυροβόλα όπλα που χρησιμοποιούν οι σκοπευτές. Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, προβλήματα προκύπτουν από το γεγονός ότι ορισμένα κράτη μέλη κατατάσσουν στην κατηγορία των πολεμικών όπλων ή απαγορεύουν ορισμένα όπλα τα οποία σε άλλα κράτη μέλη θεωρούνται κυνηγετικά πυροβόλα όπλα. Ορισμένα κράτη μέλη δήλωσαν ότι αν το ευρωπαϊκό δελτίο πυροβόλου όπλου πρόκειται να γίνει το μοναδικό συνοδευτικό έγγραφο για τη μεταφορά πυροβόλων όπλων μεταξύ κρατών μελών για τους κυνηγούς και τους σκοπευτές, τότε οι σχετικές κατηγορίες πυροβόλων όπλων πρέπει να εναρμονιστούν.

(106) Επομένως, η Επιτροπή προτίθεται να εξετάσει τη σκοπιμότητα της εισαγωγής ειδικής μεταχείρισης στην εθνική νομοθεσία για τα κυνηγετικά πυροβόλα όπλα και τα πυροβόλα όπλα που χρησιμοποιούν οι σκοπευτές προκειμένου να ενισχυθεί το καθεστώς του ευρωπαϊκού δελτίου πυροβόλου όπλου.

4.2. Διασαφήνιση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας από ορισμένες απόψεις

(107) Πρέπει να τονιστεί ότι, γενικά, αν κρίνει κανείς από τις απαντήσεις των κρατών μελών στα ερωτηματολόγια, τα κράτη μέλη θεωρούν ότι το κοινοτικό νομικό πλαίσιο που δημιουργείται με την οδηγία είναι συνολικά επαρκές, ενώ ορισμένα κράτη μέλη επισημαίνουν ότι η οδηγία πρέπει να καταστεί περισσότερο σαφής και αποτελεσματική στα πλαίσια του σημερινού πεδίου εφαρμογής της. Ωστόσο, υπάρχει η ανάγκη να προσδιοριστεί με περισσότερη σαφήνεια το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας από ορισμένες απόψεις, με τον ορισμό ορισμένων ειδών όπλων, και συγκεκριμένα των εξουδετερωμένων όπλων και των παλαιών όπλων, τα οποία δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

4.2.1. Εξουδετερωμένα πυροβόλα όπλα

(108) Όσον αφορά τα εξουδετερωμένα πυροβόλα όπλα, το παράρτημα της οδηγίας περιορίζεται στο να εξαιρεί από τον ορισμό του πυροβόλου όπλου εκείνα τα πυροβόλα όπλα τα οποία έχουν γίνει οριστικά ακατάλληλα για χρήση με την εφαρμογή τεχνικών μεθόδων που εγγυάται επίσημος οργανισμός ή που εγκρίνεται από τέτοιο οργανισμό.

---

[11] Βλ. τμήμα 4.1.1 παραπάνω.

[12] Βλ. τμήμα 4.1.3 παρακάτω.

(109) Πολλά κράτη μέλη, όχι όμως όλα, ενέκριναν τεχνικές προδιαγραφές ή πρότυπα σχετικά με την εξουδετέρωση, ενώ η εξουδετέρωση ελέγχεται από ειδικό οργανισμό πιστοποίησης ή από την αστυνομία, οι οποίοι εκδίδουν πιστοποιητικό εξουδετέρωσης για το εν λόγω πυροβόλο όπλο.

(110) Σύμφωνα με τις απαντήσεις τους στο ερωτηματολόγιο, τα περισσότερα κράτη μέλη είναι υπέρ της επίτευξης κοινών τεχνικών προδιαγραφών ή προτύπων για την εξουδετέρωση, εφόσον τα πυροβόλα όπλα τα οποία δεν έχουν εξουδετερωθεί σωστά μπορούν να επανενεργοποιηθούν και αποτελούν σοβαρό κίνδυνο για τη δημόσια ασφάλεια. Τα πρότυπα εξουδετέρωσης ποικίλλουν από το ένα κράτος μέλος στο άλλο και, σύμφωνα με ορισμένα κράτη μέλη, στα κράτη εκείνα που έχουν τα χαμηλότερα πρότυπα είναι σχετικά εύκολο να πάρει κανείς πιστοποιητικό εξουδετέρωσης για όπλα που δεν έχουν εξουδετερωθεί καλά

(111) Ωστόσο, στο πλαίσιο αυτό, είναι ενδεδειγμένο να περιμένουμε τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων του Πρωτοκόλλου των Ηνωμένων Εθνών εναντίον της παράνομης κατασκευής και διακίνησης πυροβόλων όπλων, εφόσον το πρωτόκολλο θα περιλαμβάνει ορισμένες διατάξεις για την εξουδετέρωση, και οι λύσεις σε κοινοτικό επίπεδο πρέπει να είναι συμβατές με εκείνες που αποφασίζονται σε διεθνές επίπεδο. Όταν εγκριθεί το πρωτόκολλο, θα μπορούσαν να συζητηθούν πρότυπα και προδιαγραφές για την εξουδετέρωση σε κοινοτικό επίπεδο. Αν καταστεί δυνατή η επίτευξη συναίνεσης μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με το κατά πόσον γίνονται αποδεκτές ορισμένες κοινές προδιαγραφές ή πρότυπα για την εξουδετέρωση, τότε δεν θα χρειάζεται να εξεταστεί ο τρόπος με τον οποίο αυτές οι προδιαγραφές – εκτός των γενικών απαιτήσεων που προβλέπει το σχέδιο Πρωτοκόλλου - μπορούν να μεταφερθούν σε κοινοτικό επίπεδο: αν αυτό θα πρέπει να γίνει στα πλαίσια της οδηγίας ή σε μια ξεχωριστή νομοθετική πράξη, αν θα πρέπει να έχει δεσμευτική ή μη δεσμευτική μορφή. Η Επιτροπή προτίθεται να δράσει ανάλογα.

4.2.2. Παλαιά όπλα

(112) Η οδηγία αφήνει τις ρυθμίσεις σχετικά με τα παλαιά όπλα στην εθνική νομοθεσία. Σύμφωνα με τα ενδιαφερόμενα μέρη, στα περισσότερα κράτη μέλη, για τα παλαιά όπλα δεν χρειάζεται άδεια, αν και ενίοτε είναι απαραίτητο να είναι κανείς εγγεγραμμένος στα μητρώα συλλεκτών για να μπορεί να κατέχει μεγάλο αριθμό παλαιών όπλων. Για τον ορισμό των παλαιών πυροβόλων όπλων πολλές χώρες χρησιμοποιούν μια ημερομηνία, αλλά ο ορισμός είναι διαφορετικός σε κάθε χώρα. Το κεκτημένο του Σένγκεν προβλέπει έναν ορισμό στο άρθρο 82 (το οποίο εξακολουθεί να ισχύει) με ημερομηνία αναφοράς το έτος 1870. Ωστόσο, επιτρέπει εξαιρέσεις, πράγμα το οποίο οδήγησε στην εμφάνιση διαφορών σε εθνικό επίπεδο.

(113) Σύμφωνα με τις ενώσεις συλλεκτών, η ελεύθερη κυκλοφορία συλλεκτικών όπλων παρεμποδίζεται, διότι το ζήτημα των διατυπώσεων βρίσκεται στη διακριτική ευχέρεια κάθε κράτους μέλους και διότι ένα όπλο το οποίο σε ένα κράτος μέλος θεωρείται παλαιό μπορεί ενδεχομένως να μην θεωρείται παλαιό σε κάποιο άλλο. Προβλήματα είναι δυνατόν να προκύψουν όταν η αγορά των όπλων λαμβάνει χώρα εκτός του κράτους του οποίου το πρόσωπο είναι κάτοικος ή όταν ένα πρόσωπο ταξιδεύει από ένα κράτος σε ένα άλλο έχοντας μαζί του ένα όπλο αυτής της κατηγορίας. Η Επιτροπή

θεωρεί ότι και εδώ[13] προφανέστατα αγνοήθηκε η δυνατότητα χρήσης της διαδικασίας του άρθρου 12 (1), η οποία θα έλυνε ορισμένα προβλήματα μεταφοράς.

(114) Εφόσον ένα ποσοστό των συλλεκτικών αντικειμένων είναι εξουδετερωμένα όπλα, πολλά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κάτοχοί τους θα μπορούσαν να επιλυθούν με μια συμφωνία μεταξύ κρατών μελών ή με την έγκριση σε επίπεδο Κοινότητας κοινών προτύπων εξουδετέρωσης[14].

(115) Όσον αφορά τα άλλα παλαιά όπλα, ορισμένα ενδιαφερόμενα μέρη θα προτιμούσαν έναν ορισμό ο οποίος θα αναφερόταν όχι μόνον σε μια ημερομηνία, αλλά θα βασιζόταν σε πιο λεπτομερή τεχνικά κριτήρια (όπλα που χρησιμοποιούν μαύρη πυρίτιδα / άκαπνη πυρίτιδα). Παρ'όλα αυτά, θα προτιμούσαν να μην επεκταθεί η οδηγία στα όπλα αυτά. Από την άλλη πλευρά, ορισμένα ενδιαφερόμενα μέρη είναι πλήρως ικανοποιημένα με την οδηγία ως έχει, αλλά, παρ' όλα αυτά, είναι έτοιμα να εξετάσουν τις προτάσεις εκείνων που δεν είναι ικανοποιημένα με τις διατάξεις της οδηγίας.

(116) Η πλειοψηφία των κρατών μελών φαίνεται ότι προτιμά έναν ορισμό με ημερομηνία αναφοράς, αλλά οι διαβουλεύσεις που έλαβαν χώρα μέχρι τώρα δεν οδήγησαν την Επιτροπή στο να παραιτηθεί από την πιθανότητα ενός νέου ορισμού ο οποίος θα συνδυάζει τεχνικά, αντικειμενικά και εκτελεστά κριτήρια με μια συγκεκριμένη ημερομηνία αναφοράς.

4.3. Συμπεράσματα από το Πρωτόκολλο των Ηνωμένων Εθνών εναντίον της παράνομης κατασκευής και διακίνησης πυροβόλων όπλων

(117) Το σχέδιο πρωτοκόλλου εναντίον της παράνομης κατασκευής και διακίνησης πυροβόλων όπλων, εξαρτημάτων, τμημάτων όπλων και πυρομαχικών, αποτελεί αντικείμενο διαπραγματεύσεων στο πλαίσιο της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το διακρατικό οργανωμένο έγκλημα, το δε πρωτόκολλο θα συμπληρώσει τη Σύμβαση αυτή. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, οι διατάξεις του πρωτοκόλλου έχουν ως στόχο κυρίως την καταπολέμηση της παράνομης διακίνησης πυροβόλων όπλων, αλλά οι υποχρεώσεις που επιβάλλει είναι γενικής εφαρμογής και έτσι εφαρμόζονται και στο νόμιμο εμπόριο πυροβόλων όπλων.

(118) Στην Επιτροπή έχει δοθεί σχετική εντολή για να διεξαγάγει διαπραγματεύσεις εξ ονόματος της Κοινότητας πάνω σε ορισμένες διατάξεις του πρωτοκόλλου: στις διατάξεις αυτές περιλαμβάνονται άρθρα σχετικά με την τήρηση αρχείων (άρθρο 8), τη σήμανση των πυροβόλων όπλων (άρθρο 9), τα απενεργοποιημένα όπλα (άρθρο 10), τις άδειες εξαγωγών και εισαγωγών (άρθρο 11), τα μέτρα ασφαλείας και προληπτικά μέτρα (άρθρο 12) και τη μεσιτεία (άρθρο 18 α).

(119) Για να διασφαλιστεί η ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς, το πρωτόκολλο θα περιλαμβάνει μια ρήτρα περιφερειακής ολοκλήρωσης, βάσει της οποίας η Κοινότητα θα θεωρείται ως ένα και μοναδικό συμβαλλόμενο μέρος στο πρωτόκολλο. Έτσι, διατάξεις όπως αυτές που αφορούν τις άδειες εισαγωγής / εξαγωγής ή τη σήμανση στο στάδιο της εισαγωγής δεν θα εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

---

13 Πρβλ. τμήμα 4.1.1.4.

14 Βλ. τμήμα 4.2.1.

(120) Ωστόσο, ορισμένες διατάξεις του πρωτοκόλλου είναι τέτοιας φύσης ώστε οι απαραίτητες αποφάσεις θα πρέπει να ληφθούν σε κοινοτικό επίπεδο. Οι διατάξεις αυτές αφορούν, συγκεκριμένα, την τήρηση αρχείων και τη σήμανση των πυροβόλων όπλων γενικά, καθώς και τη μεσιτεία και την εξουδετέρωση. Κατά συνέπεια, ορισμένες διατάξεις της οδηγίας ενδεχομένως να χρειαστεί να προσαρμοστούν για να ευθυγραμμιστούν με εκείνες του πρωτοκόλλου.

(121) Εφόσον οι διαπραγματεύσεις για το πρωτόκολλο δεν πρόκειται να ολοκληρωθούν εντός του έτους 2000, θα ήταν ενδεδειγμένο να αναμένουμε να εγκριθεί το πρωτόκολλο προτού υποβληθούν προτάσεις τροποποιήσεων της οδηγίας, ούτως ώστε να μην χρειαστεί να επαναληφθεί δύο φορές η προσαρμογή τη οδηγίας σε σύντομο χρονικό διάστημα.

* * *

- **Η Επιτροπή καλεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο να λάβουν υπόψη τους την παρούσα έκθεση.**

- **Η Επιτροπή, αφού λάβει υπόψη το στάδιο των διαπραγματεύσεων σχετικά με το πρωτόκολλο των Ηνωμένων Εθνών καθώς και τις απαντήσεις από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και τα ενδιαφερόμενα μέρη στους προσανατολισμούς της παρούσας έκθεσης, προτίθεται να παρουσιάσει τις ενδεδειγμένες νομοθετικές προτάσεις στις αρχές του έτους 2002.**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Εθνικά μέτρα μεταφοράς της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο

Αυστρία	Waffengesetz 1. Waffengesetz-Durchführungsverordnung 2. Waffengesetz-Durchführungsverordnung Gewerbeordnung
Βέλγιο	Loi du 30 janvier 1991 modifiant la loi du 3 janvier 1933 relative à la fabrication , au commerce et au port des armes et au commerce des munitions. - Wet van 30 januari 1991 tot wijziging van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie Loi du 5 août 1991 relative à l'importation et au transit d'armes, de munitions et de matériel devant servir spécialement à un usage militaire et de la technologie y afférente - Wet van 5 augustus 1991 betreffende de in-, uit- en doorvoer van wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik dienstig materieel en daaraan verbonden technologie; Circulaire 1260/I/7 relative aux diverses catégories d'armes – Omzendbrief 1260/I/7 inzake de verschillende categoriën wapens – 20/09/1991 Arrêté royal du 18 janvier 1993 modifiant l'arrêté royal du 20 septembre 1991 exécutant la loi du 3 janvier 1933 relative à la fabrication, au commerce et au port des armes et au commerce des munitions – Koninklijk besluit van 18 januari 1993 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 september 1991 tot uitvoering van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van de handel in het dragen van wapens en op de handel in munitie Arrêté royal du 8 août 1994 relatif aux Cartes européennes d'armes à feu. Konnklijk besluit van 8 augustus 1994 betreffende de Europese Vuurwapenpassen
Δανία	Lovbekendtgørelse nr. 67 af 26/01/2000 om våben og eksplosivstoffer. Bekendtgørelse nr. 66 af 26/01/2000 om våben og ammunition mv. Cirkulære nr. 8 af 26/01/2000 om våben og ammunition mv. Bekendtgørelse nr. 972 af 09/12/1992 om erhvervelse, besiddelse og transport af skydevåben for personer bosiddende i et EF-land.
Φιλανδία	Ampuma-aselaki/Skjutvapenlag (1/1998) ; Ampuma-aseasetus/ Skjutvapenförordning (1998/145) Laki poliisin henkilörekistereistä annetun lain 19 ja 20 §:n muuttamisesta / Lag om ändring av 19 och 20 § lagen om polisens personregister (3/98)
Γαλλία	Décret-loi du 18 avril 1939 fixant le régime des matériels de guerre, armes et munitions Décret n° 95-589 du 6 mai 1995 modifié relatif à l'application du décret du 18 avril 1939 fixant le régime des matériels de guerre, armes et munitions ; Arrêté du 7 septembre 1995 fixant le régime des armes et des munitions historiques et de collection

	Arrêté ministériel du 06/05/1998 relatif à la carte européenne d'armes à feu, Journal Officiel du 17/05/1998 Page 7531
Γερμανία	Waffengesetz Gesetz über die Kontrolle von Kriegswaffen Erste Verordnung zum Waffengesetz Allgemeine Verwaltungsvorschrift zum Waffengesetz
Ελλάς	Νόμος υπ'αριθ. 2168/93 : Ρύθμιση θεμάτων που αφορούν όπλα, πυρομαχικά, εκρηκτικές ύλες, εκρηκτικούς μηχανισμούς και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ Α΄ ν° 147 της 03/09/1993, σελίδα 4083)
Ιρλανδία	Firearms Act, 1925. Firearms Act, 1964. Firearms Act, 1971. An Act to amend and extend the Firearms Acts, 1925 to 1968. Firearms and Offensive Weapons Act, 1990 (Offensive Weapons) Order, 1991. Statuory Instrument N° 362 of 1993. European Communities (Acquisition and Possession of Weapons and Ammunition) Regulations, 1993. Firearms (temporary provisions) Act, 1998, continuance Order, 1999
Ιταλία	Testo Unico delle leggi di Pubblica Sicurezza, approvato con R.D. del 18 giugno 1931 n. 773, riguardanti le armi comuni da fuoco. Decreto Legislativo 30 dicembre 1992, n. 527. Attuazione della direttiva 91/477/CEE relativa al controllo dell'acquisizione e della detenzione di armi. Decreto ministeriale, 30 ottobre 1996, n. 635. Regolamento di esecuzione del decreto legislativo 30 dicembre 1992, n. 527, recante norme di attuazione della direttiva 91/477/CEE relativa al controllo dell'acquisizione e della detenzione di armi.
Λουξεμβούργο	Loi du 15 mars 1983 sur les armes et munitions Règlement grand-ducal du 2 décembre 1983 complétant la liste des armes prohibées. Règlement grand-ducal du 13 avril 1983 pris en exécution de la loi sur les armes et munitions. Règlement grand-ducal du 30 juin 1986 complétant la liste des armes prohibées. Règlement grand-ducal du 2 février 1990 soumettant les frondes au régime d'autorisation des armes. Règlement grand-ducal du 27 novembre 1995 modifiant le règlement grand-ducal du 13 avril 1983 pris en exécution de la loi sur les armes et munitions.

Κάτω Χώρες	Wet van 27 januari 1994 houdende aanpassing van de Wet wapens en munitie aan de Richtlijn van 18 juni 1991 van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens – Staatsblad 1994, nr. 84 Besluit Europese schietwapenspas - Staatsblad 1994, nr. 161 van 7 maart 1994. Wet van 5 juli 1997, houdende regels inzake het vervaardigen, verhandelen, vervoeren, voorhanden hebben, dragen, enz. van wapens en munitie – Staatsblad 1997, nr. 292.
Πορτογαλία	Decreto-Lei n° 37.313 de 21 de Fevereiro de 1949. Regulamento das armas e muniçoes. Decreto-Lei n.° 399/93 : Transpõe para a orden jurídica interna a Directiva n.° 91/477/CE, do Conselho, de 18 de Junho, relativa ao controlo da adquisiçao e da detençao de armas. Portaria n.° 1322/93 : Fixa os montantes das taxas de aposiçao de visto prévio e de emissão do cartão europeu de armas de fogo.
Σουηδία	Vapenlag, Svensk författningssamling (SFS) 1996:67, 8/02/1996 Vapenförordning, Svensk författningssamling (SFS) 1996:70 , 8/02/1996
Ισπανία	Real Decreto, núm. 137/1993, de 29 de enero, por el que se aprueba el Reglamento de Armas. Corrección de errores del Real Decreto 137/1993, de 29 de enero, por el que se aprueba el Reglamento de Armas. Real Decreto 316/2000, de 3 de marzo, por el que se modifican algunos preceptos del Reglamento de Armas, aprobado por Real Decreto 137/1993, de 29 de enero, relativos a las licencias y a las revistas de armas
Ηνωμένο Βασίλειο	Firearms Act 1968 Firearms (Amendment) Act 1988 The Firearms Acts (Amendment) Regulations 1992 The Firearms Acts (Amendment) Rules 1992 Firearms (Amendment) Act 1997 Firearms (Amendment) (N° 2) Act 1997 Northern Ireland. The Firearms (Northern Ireland) Order 1981 Import, Export and Customs Powers (Defence) Act 1939 The Import of Goods (Control) Order, 1954 Open General Import Licence Amendement n° 82 of the Open General Import Licence The Export of Goods (Control Order 1994 and subsequent Amendment Orders

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Κατάλογος των αρμοδίων αρχών (άρθρο 13 (3))

Αυστρία	Bundesministerium für Inneres Postfach 100, 1014 Wien
Βέλγιο	Ministère des Affaires Economiques –service licences Rue Général Leman 60 1040 Bruxelles
Δανία	Interpol Polititorvet 14 1780 København V
Φιλανδία	Sisäasianministeriö Kirkkokatu 12 PL 257, 00171 Helsinki
Γαλλία	Ministère de l'intérieur Place Beauveau 75008 Paris Direction général des Douanes et Droits Indirects 23, rue de l'Université 75700 Paris Cedex 07 SP
Γερμανία	Bundeskriminalamt Referat OA 35 D- 65173 Wiesbaden
Ελλάς	Υπουργείο Δημοσίας Τάξης Διεύθυνση Εθνικής Ασφάλειας Τμήμα Δ Κανελλοπούλου 4, GR –101.77- Αθήνα
Ιρλανδία	Department of Justice, Equality and Law Reform 72-76 St. Stephen's Green, Dublin, 2.
Ιταλία	Ministero dell'interno Dipartimento della Pubblica Sicurezza Direzione Centrale AA.GG. Servizio Polizia Amministrativa e Sociale; Divisione Armi et Esplosivi Via Cesare Balbo N. 39 00184 Roma
Λουξεμβούργο	Ministère de la Justice 16, Bd. Royal L-2934, Luxembourg
Κάτω Χώρες	Korps Landelijke Politiediensten Centrale Recherche Informatiedienst Afdeling vuurwapens Postbus 3016 2700 KX Zoetermeer
Πορτογαλία	Direcção Nacional DA P.S.P Largo da Penha de França. 1 1170 Lisboa
Ισπανία	Dirección General de la Guardia Civil Intervención Central de Armas y Explosivos Dirección: c/. Bernardino Obregón 23 28.012 Madrid
Σουηδία	Rikspolisstyrelsen Box 12256 102 26 Stockholm

Ηνωμένο Βασίλειο	Home Office Operational Policing Unit 50 Queen Anne's Gate, London SW1H9AT

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Κατάλογος των εθνικών και διεθνών ομοσπονδιών και συλλόγων

- **European federations**

AECAC: European association of civil Arms Trade

AFEMS: Association of the European Sport Ammunition Manufacturers

AFTSC: Association of sporting Shooting Federations of the European Community

FACE : Federation des Associations de Chasseurs de l'Union européenne

FESAC: Federation of European Societies of Arms Collectors

IEACS: European institute of the Hunting and Sport Weapons

- **National federations**

ANPAM: Associazione Nazionale Produttori Armi e Munizioni

ASSOARMIERI (IT)

BSSC: British Shooting Sports Council

A.S.H: The Amenable Importers of sporting and hunting Firearms and Accessories Association (FIN)

HBSA: Historical Breechloading Small arms Association (UK)

UFA : Union Française des Amateurs d'Armes